

GECOÖRDINEERDE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE

Geconsolideerde tekst

Historisch overzicht

1. Wet van 23 december 1946 (BS van 9 januari 1947)
2. Wet van 11 juni 1952 (BS van 27 juni 1952)
3. Wet van 18 maart 1954 (BS van 3 april 1954)
4. Wet van 15 april 1958 (BS van 25 april 1958)
5. Wet van 8 februari 1962 (BS van 16 februari 1962)
6. Wet van 29 juli 1963 (BS van 24 september 1963)
7. Wet van 3 juni 1971 (BS van 19 juni 1971)
8. Wet van 9 juli 1971, art. 19 (BS van 10 september 1971)
9. Koninklijk besluit van 12 januari 1973 (BS van 21 maart 1973)
10. Wet van 10 juli 1973, art. 39 (BS van 14 juli 1973) - *niet meer geldig*
11. Wet van 27 mei 1974, art. 13 (BS van 6 juli 1974)
12. Wet van 19 december 1974, art. 22 (BS van 24 december 1974)
13. Wet van 5 juli 1976, art. 147 (BS van 29 juli 1976)
14. Wet van 8 juli 1976, art. 144 (BS van 5 augustus 1976)
15. Wet van 12 januari 1977 (BS van 28 januari 1977)
16. Wet van 13 juni 1979 (BS van 15 juni 1979)
17. Wet van 9 augustus 1980, art. 17 tot 30 (BS van 15 augustus 1980)
18. Wet van 6 mei 1982 (BS van 18 mei 1982)
19. Wet van 28 juni 1983, art. 107 (BS van 8 juli 1983)
20. Wet van 31 december 1983, art. 61 tot 64 (BS van 18 januari 1984)
21. Wet van 3 december 1984, art. 15 (BS van 22 december 1984)
22. Wet van 10 mei 1985, art. 9 (BS van 12 juni 1985) - *niet meer geldig*
23. Wet van 21 augustus 1987, art. 29 (BS van 26 september 1987)
24. Wet van 6 januari 1989, art. 127 (BS van 7 januari 1989)
25. Wet van 16 juni 1989, art. 9 tot 24 (BS van 17 juni 1989)
26. Wet van 4 juli 1989 (BS van 25 juli 1987)
27. Wet van 17 oktober 1990 (BS van 13 november 1990)
28. Wet van 19 juli 1991 (BS van 12 oktober 1991)
29. Wet van 20 juli 1991, art. 148 (BS van 1 augustus 1991)
30. Wet van 15 oktober 1991 (BS van 9 januari 1992) - *niet meer geldig*
31. Wet van 22 december 1992 (BS van 4 maart 1993)
32. Wet van 5 mei 1993, art. 4 (BS van 8 mei 1993)
33. Wet van 6 mei 1993, art. 38 (BS van 21 mei 1993) - *niet meer geldig*
34. Wet van 24 maart 1994 (BS van 17 mei 1994)
35. Wet van 6 april 1995, art. 17 (BS van 29 april 1995)
36. Wet van 4 augustus 1996 (BS van 20 augustus 1996)
37. Wet van 6 mei 1997, art. 31 en 32 (BS van 25 juni 1997)
38. Wet van 8 september 1997 (BS van 16 oktober 1997)
39. Wet van 12 februari 1999, art. 3 (BS van 18 maart 1999)
40. Wet van 22 maart 1999 (BS van 1 mei 1999)
41. Wet van 25 mei 1999 (BS van 22 juni 1999)
42. Wet van 18 april 2000 (BS van 20 mei 2000)
43. Wet van 2 april 2001 (BS van 18 april 2001)
44. Wet van 17 februari 2002 (BS van 16 maart 2002)
45. Wet van 2 augustus 2002, art. 4 (BS van 4 september 2002)
46. Wet van 14 januari 2003 (BS van 23 januari 2003)
47. Wet van 2 april 2003 (BS van 14 mei 2003)
48. Wet van 17 februari 2005, art. 2 tot 8 (BS van 13 oktober 2005), iwt. 13/10/2005

TITEL I. - INSTELLING

Artikel 1. [Er is een Raad van State, bestaande uit een afdeling wetgeving en een afdeling administratie.] (*W 28 juni 1983, art. 107*)

TITEL II. - BEVOEGDHEID VAN DE AFDELING WETGEVING

Art. 2. [§ 1. De afdeling wetgeving dient van beredeneerd advies over de tekst [van alle ontwerpen of voorstellen van wet, van decreet en van ordonnantie] (*W 16 juni 1989, art. 9*), of van amendementen op deze ontwerpen en voorstellen, die bij haar [door de Voorzitter van de Senaat, van de Kamer van Volksvertegenwoordigers, van een Gemeenschaps- of Gewestraad] (*W 16 juni 1989, art. 9*), [van de Franse Gemeenschapscommissie of van de Verenigde Vergadering respectievelijk bedoeld in het derde en het vierde lid van artikel 60] (*W 4 augustus 1996, art. 3*) van de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse instellingen zijn aanhangig gemaakt.] (*W 9 augustus 1980, art. 17*)

[Wanneer het verzoek om advies betrekking heeft op een ontwerp of voorstel van wet of op amendementen op die ontwerpen of voorstellen, onderzoekt de afdeling wetgeving ambtshalve of de voorgelegde tekst betrekking heeft op aangelegenheden bedoeld in artikel 74, artikel 77 of artikel 78 van de Grondwet.] (*W 6 april 1995, art. 17*)

[§ 2. De Voorzitter van een van de in paragraaf 1 vermelde vergaderingen is verplicht het advies te vragen over de voorstellen van wet, van decreet of van ordonnantie, en over de amendementen op ontwerpen of voorstellen wanneer ten minste één derde van de leden van de betrokken vergadering erom verzoekt op de door het reglement bepaalde wijze.

§ 3. De Voorzitter van de Senaat, van de Kamer van Volksvertegenwoordigers, van de Raad of van de Verenigde Vergadering onderscheidenlijk bedoeld in de artikelen 1 en 60 van de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse instellingen, is verplicht het advies te vragen over de voorstellen van wet of van ordonnantie en over de amendementen op ontwerpen of voorstellen, wanneer de meerderheid van de leden van een taalgroep van de betrokken vergadering erom verzoekt op de door het reglement bepaalde wijze.] (*W 16 juni 1989, art. 9*)

[§ 4. De voorzitter van de Kamer of de voorzitter van de Senaat is eveneens verplicht het advies te vragen over de wetsontwerpen, over de wetsvoorstellen of over de bij een eerste stemming aangenomen amendementen op wetsontwerpen of wetsvoorstellen, wanneer daartoe een verzoek wordt ingediend overeenkomstig artikel 16 van de wet van 6 april 1995 houdende inrichting van de parlementair overlegcommissie bedoeld in artikel 82 van de Grondwet en tot wijziging van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.] (*W 6 april 1995, art. 17*)

Art. 3. § 1. [[Buiten het met bijzondere redenen omklede geval van hoogdringendheid en de ontwerpen betreffende begrotingen, rekeningen, leningen, domeinverrichtingen en het legercontingent uitgezonderd, onderwerpen de Ministers, [de leden van de gemeenschaps- of gewestregeringen, de leden van het College van de Franse Gemeenschapscommissie en de leden van het Verenigd College respectievelijk bedoeld in het derde en het vierde lid van artikel 60] (*W 4 augustus 1996, art. 3*) van de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse instellingen, ieder wat hem betreft, aan het met redenen omkleed advies van de afdeling wetgeving de tekst van alle voorontwerpen van wet, decreet, ordonnantie of van ontwerpen van reglementaire besluiten. [De adviesaanvraag vermeldt de naam van de gemachtigde of van de ambtenaar die de minister aanwijst om de afdeling wetgeving de dienstige toelichtingen te verstrekken.] (*W 4 augustus 1996, art. 3*) Het advies en het voorontwerp worden gehecht aan de memorie van toelichting van de ontwerpen van wet, decreet of ordonnantie. Het advies wordt gehecht aan de verslagen aan de Koning, [aan de Regering, aan het College van de Franse Gemeenschapscommissie] (*W 4 augustus 1996, art. 3*) en aan het Verenigd College.

Aan het advies van de afdeling wetgeving worden niet onderworpen, de ontwerpen van reglementen en besluiten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering of van het Verenigd College die betrekking hebben op de bevoegdheden van de Brusselse agglomeratie en op de bevoegdheden van de Vlaamse of de Franse Gemeenschapscommissie.] (*W 4 juli 1989, enig artikel*)

[Wat het College van de Franse Gemeenschapscommissie betreft, wordt het advies van de afdeling wetgeving alleen gevraagd voor de besluiten die betrekking hebben op aangelegenheden die met toepassing van artikel 138 van de Grondwet zijn overgeheveld.] (*W 4 augustus 1996, art. 3*)

§ 2. Indien de hoogdringendheid wordt ingeroepen [voor een voorontwerp van wet, decreet of ordonnantie] (*W 16 juni 1989, art. 10*), is het advies van de afdeling wetgeving evenwel toch vereist, maar beperkt het zich tot de vraag of het voorontwerp betrekking heeft op aangelegenheden die, al naar het geval, tot de bevoegdheid van de Staat, de Gemeenschap of het Gewest behoren .

[Wanneer voor een voorontwerp van wet de hoogdringendheid wordt aangevoerd, slaat het advies van de afdeling wetgeving eveneens op de vraag of de voorgelegde tekst betrekking heeft op aangelegenheden bedoeld in artikel 74, artikel 77 of artikel 78 van de Grondwet.] (*W 6 april 1995, art. 17*)

§ 3. Indien, volgens het advies van de afdeling wetgeving, [een voorontwerp of een voorstel van wet, decreet of ordonnantie.] (*W 16 juni 1989, art. 10*) evenals een amendement of een ontwerp van amendement, de bevoegdheid te buiten gaat van de Staat, de Gemeenschap of het Gewest, al naar het geval, wordt dat voorontwerp, dat voorstel of dat amendement doorgezonden naar het Overlegcomité bedoeld in artikel 31 van de gewone wet tot hervorming der instellingen van 9 augustus 1980 .

§ 4. Het Overlegcomité brengt binnen een termijn van veertig dagen en volgens de regel van de consensus, advies uit over de vraag of er naar zijn oordeel al dan niet bevoegdheidsoverschrijding is; het advies wordt gemotiveerd.

Indien het Overlegcomité oordeelt dat er overschrijding van bevoegdheid is, vraagt het, al naar het geval, [[aan de federale regering, aan de bevoegde gemeenschaps- of gewestregering, aan het College van de Franse Gemeenschapscommissie] (*W 4 augustus 1996, art. 3*) of aan het Verenigd College] (*W 16 juni 1989, art. 10*) het voorontwerp te verbeteren of bij de assemblée waar het voorontwerp of het voorstel aanhangig is, de amendementen in te dienen welke het vaststelt en die een einde maken aan deze bevoegdheidsoverschrijding.] (*W 9 augustus 1980, art. 18*)

[Art. 3bis. § 1. De ontwerpen van koninklijke besluiten die de van kracht zijnde wettelijke bepalingen kunnen opheffen, aanvullen, wijzigen of vervangen, worden voorgelegd aan het met redenen omkleed advies van de afdeling wetgeving.

Dat advies wordt samen met het verslag aan de Koning en het koninklijk besluit waarop het betrekking heeft, gepubliceerd.

De besluiten, het advies, het verslag aan de Koning en de tekst van de ontwerpen van besluiten die zijn voorgelegd aan de afdeling wetgeving, worden, voor hun bekendmaking in het *Belgisch Staatsblad*, medegedeeld aan de Voorzitters van de Kamer van volksvertegenwoordigers en de Senaat.

§ 2. Voor de ontwerpen van de koninklijke besluiten bedoeld in § 1 van dit artikel, kan de hoogdringendheid, bedoeld in § 1 van artikel 3, niet worden ingeroepen.] (*Ingevoegd bij W 4 augustus 1996, art. 4*)

Art. 4. [De Ministers, [de leden van de gemeenschaps- of gewestregeringen, de leden van het College van de Franse Gemeenschapscommissie en de leden van het Verenigd College respectievelijk bedoeld in het derde en het vierde lid van artikel 60] (*W 4 augustus 1996, art. 5*) van de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse instellingen kunnen, elk wat hem betreft, het met redenen omkleed advies van de afdeling vragen over alle voorstellen van wet, decreet of ordonnantie, alsmede over alle amendementen op ontwerpen of voorstellen van wet, decreet of ordonnantie .

Artikel 3, §§ 3 en 4, is, in voorkomend geval, van toepassing op dat advies.] (*W 16 juni 1989, art. 11*)

Art. 5. De Minister tot wiens bevoegdheid de arbeid behoort, kan aan de afdeling vragen, binnen een termijn die niet korter dan vijftien dagen mag zijn, advies te geven over een ontwerp van koninklijk besluit tot algemeen verbindendverklaring van een collectieve arbeidsovereenkomst.

Art. 6. [De Eerste Minister, [de voorzitters van de gemeenschaps- of gewestregeringen en diegenen die het College van de Franse Gemeenschapscommissie of het Verenigd College, respectievelijk bedoeld in het derde en het vierde lid van artikel 60] (*W 4 augustus 1996, art. 6*) van de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse instellingen, voorzitten, kunnen, ieder wat hem betreft, de afdeling belasten met het opmaken van de tekst van voorontwerpen van wetten, van decreten, van ordonnanties, van besluiten, van reglementen of van amendementen waarvan de stof en het voorwerp door hen worden vastgelegd.] (*W 16 juni 1989, art. 12*)

[Art. 6bis. De Eerste Minister, de voorzitters van de [wetgevende vergaderingen] (*W 8 september 1997, art. 6*), de voorzitters van de gemeenschaps- of gewestregeringen en diegene die het College van de Franse Gemeenschapscommissie voorziet alsook diegene die het Verenigd College voorziet, respectievelijk bedoeld in het derde en het vierde lid van artikel 60 van de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse instellingen, kunnen, ieder wat hem betreft, via de eerste voorzitter aan het coördinatiebureau vragen om de wetgeving die zij aanwijzen te coördineren, te codificeren of te vereenvoudigen.

Het coördinatiebureau legt zijn ontwerp voor aan de afdeling wetgeving, die het samen met haar gemotiveerd advies bezorgt aan de Eerste Minister of aan de betrokken voorzitters.] (*Ingevoegd bij W 4 augustus 1996, art. 7*)

TITEL III. - BEVOEGDHEID VAN DE AFDELING ADMINISTRATIE

Art. 7. De afdeling administratie dient van beredeneerd advies of doet uitspraak bij wijze van arresten in de gevallen voorzien bij deze wet en de bijzondere wetten.

Hoofdstuk I. - Beredeneerde adviezen

Art. 8. De afdeling wordt enkel geraadpleegd en dient slechts van advies over de moeilijkheden en betwistingen waarvan de oplossing of de beslechting tot de bevoegdheid der uitvoerende macht behoort.

Art. 9. [[De in artikel 4 vermelde overheden] (*W 16 juni 1989, art. 13*) mogen, elk wat hem betreft, aan het advies der afdeling onderwerpen alle zaken en aangelegenheden van administratieve aard, welke niet betwist worden.] (*W 9 augustus 1980, art. 21*)

Art. 10. De bevoegdheden van de Mijraad worden uitgeoefend door de afdeling administratie.

Hoofdstuk II. - Arresten

Art. 11. Als geen ander rechtscollege bevoegd is, doet de afdeling administratie naar billijkheid en met inachtneming van alle omstandigheden van openbaar en particulier belang, bij wege van arrest uitspraak over de eisen tot herstelvergoeding voor buitengewone, morele of materiële schade, veroorzaakt door een administratieve overheid.

De eis tot herstelvergoeding is niet ontvankelijk dan nadat de administratieve overheid een verzoekschrift om vergoeding geheel of gedeeltelijk heeft afgewezen of gedurende zestig dagen verzuimd heeft daarop te beschikken.

Art. 12. De afdeling beslecht bij wijze van arresten de moeilijkheden betreffende de respectieve bevoegdheid van de provinciale en gemeentelijke overheden of van de openbare instellingen.

Deze moeilijkheden mogen bij haar aanhangig worden gemaakt door ieder betrokken administratieve overheid.

Art. 13. De afdeling doet bij middel van arrest uitspraak over beroepen ter voorkoming of opheffing van strijdigheid tussen beslissingen van onder haar bevoegdheid ressorterende administratieve rechtscolleges.

Art. 14. [§ 1. De afdeling doet uitspraak, bij wijze van arresten, over de beroepen tot nietigverklaring wegens overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwending van macht, ingesteld tegen de akten en reglementen van de onderscheiden administratieve overheden, alsook tegen de administratieve handelingen van wetgevende vergaderingen of van hun organen, daarbij inbegrepen de ombudsmannen ingesteld bij deze assemblées, van het Rekenhof en van het Arbitragehof, evenals van organen van de rechterlijke macht en van de Hoge Raad van de Justitie met betrekking tot overheidsopdrachten en leden van hun personeel.

§ 2. De afdeling doet uitspraak, bij wijze van arresten, over de cassatieberoepen ingesteld tegen de door de administratieve rechtscolleges in laatste aanleg gewezen beslissingen in betwiste zaken wegens overtreding van de wet of wegens schending van substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen. Zij treedt daarbij niet in de beoordeling van de zaken zelf.

§ 3. Wanneer een administratieve overheid verplicht is te beschikken en er bij het verstrijken van een termijn van vier maanden te rekenen vanaf de haar daartoe door een belanghebbende betekende aanmaning geen beslissing is getroffen, wordt het stilzwijgen van de overheid geacht een afwijzende beslissing te zijn waartegen beroep kan worden ingesteld. Deze bepaling doet geen afbreuk aan de bijzondere bepalingen die een andere termijn vaststellen of aan het stilzwijgen van de administratieve overheid andere gevolgen verbinden.] (*W 25 mei 1999, art. 2*)

[Art. 14bis. Voor de toepassing van artikel 14 worden als substantiële vormen beschouwd, het overleg, de betrokkenheid, het geven van inlichtingen, de adviezen, de eensluidende adviezen, de akkoorden, de gemeenschappelijke akkoorden met uitzondering van de samenwerkingsakkoorden bedoeld in artikel 92bis van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, en de voorstellen die de betrekkingen tussen de Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten betreffen en die voorgeschreven zijn door of krachtens de wetten aangenomen in uitvoering van [de artikelen 39, 127, § 1, 128, § 1, 129, § 1, 130, § 1, 135, 136, eerste lid, 140, [...]] (*Geschrapt bij W 8 september 1997, art. 2*), 175, 176 en 177 van de Grondwet.] (*W 4 augustus 1996, art. 9*)

De natuurlijke en de rechtspersonen, behalve de Staat, de Gemeenschappen, de Gewesten en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie wat de aangelegenheden betreft die bedoeld zijn in artikel 63 van de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse instellingen, kunnen echter de schending van de in het vorige lid bedoelde vormen niet inroepen.] (*Ingevoegd bij W 16 juni 1989, art. 14*)

[Art. 14ter. Zo de afdeling administratie dit nodig oordeelt, wijst zij, bij wege van algemene beschikking, die gevolgen van de vernietigde verordeningsbepalingen aan welke als gehandhaafd moeten worden beschouwd of voorlopig gehandhaafd worden voor de termijn die zij vaststelt.] (*Ingevoegd bij W 4 augustus 1996, art. 10*)

Art. 15. De administratieve rechtscolleges waarnaar de Raad van State de zaak na een arrest van nietigverklaring heeft verwezen, gedragen zich naar dit arrest ten aanzien van het daarin beslechte rechtspunt.

Art. 16. De afdeling doet uitspraak, bij wijze van arresten, op :

1/ [de beroepen in hoogste aanleg in kiesrechtzaken, [bedoeld in titel IV van de wet van 19 oktober 1921 tot regeling van de provincieraadsverkiezingen en] (*W 7 juli 1994, art. 36*) bedoeld in titel V en VI van de gemeentekieswet en in de bepalingen die ernaar verwijzen] (*W 5 juli 1976, art. 147*), [zoals bij artikel 33 van de wet van 26 juli 1971 tot organisatie van de agglomeraties en federaties van gemeenten;] (*W 21 augustus 1987, art. 29*)

2/ de verzoekschriften als bedoeld bij artikel 7 der wet van 11 oktober 1919, met betrekking tot het verbreken en het herzien van sommige vóór of tijdens de oorlog gesloten contracten;

3/ de beroepen als bedoeld in de artikelen 15 en 19 van de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de commissies van openbare onderstand;

4/ [de beroepen als bedoeld bij de artikelen 18, 21 en 22 van de organieke wet betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn;] (*W 8 juli 1976, art. 144*)

[5/ de geschillen bedoeld in artikel 151, derde lid, van de gemeentewet;] (*Ingevoegd bij W 3 december 1984, art. 15*)

[6/ de beroepen als bedoeld bij de artikelen 18^{quater} en 21ter van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus;] (*ingevoegd bij W 2 april 2001, art. 6*)

[7/ de aanvragen ingediend overeenkomstig artikel 15ter van de wet van 4 juli 1989 betreffende de beperking en de controle van de verkiezingsuitgaven voor de verkiezingen van de federale kamers, de financiering en de open boekhouding van de politieke partijen.] (*ingevoegd bij W 17 februari 2005, art. 2*)

[Art. 16bis. ...] (*Ingevoegd bij W 12 februari 1999, art. 3, opgeheven bij W 17 februari 2005, art. 3*)

[Hoofdstuk III. - Het administratieve kort geding] (*Ingevoegd bij W 16 juni 1989, art. 15, vervangen bij W 19 juli 1991, art. 1*)

Afdeling 1. - De schorsing (*Ingevoegd bij W 19 juli 1991, art. 1*)

Art. 17 [§1. Wanneer een akte of een reglement van een administratieve overheid vatbaar is voor vernietiging krachtens [artikel 14, § 1] (*W 25 mei 1999, art. 3*), kan de Raad van State als enige de schorsing van de tenuitvoerlegging ervan bevelen.

[Onverminderd artikel 90, §§ 2 en 3, wordt, nadat de partijen gehoord zijn of behoorlijk opgeroepen, de schorsing bevolen bij gemotiveerd arrest van de voorzitter van de geadieerde kamer of van de staatsraad die hij daartoe aanwijst .

In geval van uiterst dringende noodzakelijkheid kan de schorsing bij voorraad worden bevolen, zonder dat de partijen of sommige van hen zijn gehoord. In dit geval worden in het arrest dat de voorlopige schorsing beveelt, de partijen binnen drie dagen opgeroepen om te verschijnen voor de kamer die uitspraak doet over de bevestiging van de schorsing.] (*W 4 augustus 1996, art. 11*)

De voorzitter van de kamer of de door hem aangewezen staatsraad die de voorlopige schorsing heeft bevolen, mag geen zitting houden in de kamer die uitspraak doet over [de bevestiging] (*W 4 augustus 1996, art. 11*) van de schorsing .

§ 2. De schorsing van de tenuitvoerlegging kan alleen worden bevolen als ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen .

Tegen de krachtens de §§ 1 en 2 uitgesproken arresten kan geen verzet noch derdenverzet worden aangetekend.

De arresten waarbij de schorsing is bevolen kunnen worden ingetrokken of gewijzigd op verzoek van de partijen.

§ 3. De vordering tot schorsing wordt ingesteld bij een afzonderlijke akte die geen deel uitmaakt van het verzoekschrift tot nietigverklaring en uiterlijk samen met dat verzoekschrift.

Zij bevat een uiteenzetting van de middelen en de feiten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing of, in voorkomend geval, van voorlopige maatregelen rechtvaardigen.

De schorsing en de andere voorlopige maatregelen die zouden zijn bevolen vóór het indienen van het verzoekschrift tot nietigverklaring van de akte of het reglement worden door de voorzitter van de kamer [of door de staatsraad die hij aanwijst] (*W 4 augustus 1996, art. 11*) die ze heeft uitgesproken onmiddellijk opgeheven als hij vaststelt dat binnen de in de procedureregeling vastgestelde termijn geen enkel verzoekschrift tot nietigverklaring is ingediend waarin de middelen worden aangevoerd die ze gerechtvaardigd hadden .

§ 4. [De voorzitter van de kamer of de staatsraad die hij aanwijst] (*W 4 augustus 1996, art. 11*) doet binnen vijfenveertig dagen uitspraak over de vordering tot schorsing. Indien de schorsing is bevolen, wordt binnen zes maanden na de uitspraak van het arrest uitspraak gedaan over het verzoekschrift tot nietigverklaring .

[§ 4bis. De afdeling administratie kan, volgens een versnelde rechtspleging vastgesteld door de Koning, de akte of het reglement nietig verklaren waarvan de schorsing gevorderd wordt, indien de tegenpartij of degene die een belang heeft bij de beslechting van het geschil binnen dertig dagen te rekenen van de kennisgeving van het arrest waarbij de schorsing bevolen wordt of de voorlopige schorsing bevestigd wordt, geen verzoek tot voortzetting van de rechtspleging heeft ingediend.] (*W 4 augustus 1996, art. 11*)

[§ 4ter. Ten aanzien van de verzoekende partij geldt een vermoeden van afstand van geding wanneer de verzoekende partij, nadat de vordering tot schorsing van een akte of een reglement afgewezen is, geen verzoek tot voortzetting van de rechtspleging indient binnen een termijn van dertig dagen die ingaat met de kennisgeving van het arrest.] (*W 4 augustus 1996, art. 11*)

§ 5. Het arrest dat de schorsing of de voorlopige schorsing van de tenuitvoerlegging van een akte of een reglement beveelt kan, op vordering van de verzoekende partij, een dwangsom opleggen aan de betrokken overheid. In dat geval is artikel 36, §§ 2 tot 4, van toepassing.

De Koning bepaalt, bij een in de Ministerraad overlegd besluit, de procedure die toepassing vindt op het vaststellen van de dwangsom.

§ 6. De Koning bepaalt, bij een in Ministerraad overlegd besluit, de procedure betreffende de in dit artikel bedoelde vorderingen. Voor het behandelen van kennelijk onontvankelijke en kennelijk ongegronde vorderingen tot schorsing van de tenuitvoerlegging kunnen specifieke regels worden bepaald. Voor de gevallen waarin de schorsing van de tenuitvoerlegging is bevolen kan eveneens in een specifieke procedure voor de behandeling ten gronde worden voorzien.

In het geval dat de schorsing van de tenuitvoerlegging wordt bevolen wegens machtsafwendings, wordt de zaak verwezen naar de algemene vergadering van de afdeling administratie. Als de schorsing wordt bevolen wegens schending van de [artikelen 10, 11 en 24 van de Grondwet] (*W 4 augustus 1996, art. 11*), geschiedt die verwijzing op vordering van de verzoeker .

Indien de algemene vergadering de akte of het reglement waartegen het beroep is gericht niet vernietigt, houdt de schorsing onmiddellijk op gevolg te hebben. In dit geval wordt de zaak voor de behandeling van eventuele andere middelen verwezen naar de kamer waarbij zij oorspronkelijk werd ingeleid.] (*W 19 juli 1991, art. 1*)

[§ 7. Indien de kamer die bevoegd is om uitspraak te doen over de grond van de zaak, de akte of het reglement waartegen het beroep gericht is niet vernietigt, kan ze de bevolen schorsing opheffen of intrekken.] (*W 4 augustus 1996, art. 11*)

[Afdeling 2. - Voorlopige maatregelen] (*Ingevoegd bij W 19 juli 1991, art. 1*)

Art. 18. [Wanneer bij de Raad van State overeenkomstig artikel 17 een vordering tot schorsing van een akte of een reglement aanhangig wordt gemaakt, kan hij als enige, bij voorraad en onder de in artikel 17, § 2, eerste lid, bepaalde voorwaarden, alle nodige maatregelen bevelen om de belangen van de partijen of van de personen die belang hebben bij de oplossing van de zaak veilig te stellen, met uitzondering van de maatregelen die betrekking hebben op de burgerlijke rechten.

Die maatregelen worden, nadat de partijen gehoord zijn of behoorlijk zijn opgeroepen, bij een gemotiveerd arrest bevolen [van de voorzitter van de kamer die bevoegd is om uitspraak ten gronde te doen of van de staatsraad die hij daartoe aanwijst].(*W 4 augustus 1996, art. 12*)

[In geval van uiterst dringende noodzakelijkheid kunnen voorlopige maatregelen worden bevolen, zonder dat de partijen of sommige van hen gehoord, worden. In dit geval worden in het arrest dat de voorlopige maatregelen beveelt, de partijen binnen drie dagen opgeroepen om te verschijnen voor de kamer die uitspraak doet over de handhaving van de maatregelen die niet zouden zijn uitgevoerd.](*W 4 augustus 1996, art. 12*)

De voorzitter van de kamer of de door hem aangewezen staatsraad die de maatregelen heeft bevolen, mag geen zitting houden in de kamer die uitspraak doet over het handhaven van deze maatregelen.

Artikel 17, § 2, tweede en derde lid, [en § 5] (*W 22 december 1992, enig artikel*), vindt toepassing op de krachtens dit artikel uitgesproken arresten.

De Koning bepaalt, bij een in de Ministerraad overlegd besluit, de procedure met betrekking tot de in dit artikel bedoelde maatregelen.] (*W 19 juli 1991, art. 1*)

[TITEL IV...] (*Opgeheven bij W 28 juni 1983, art. 107*)

TITEL V. - RECHTSPLEGING

Hoofdstuk I. - Rechtspleging voor de afdeling administratie.

Art. 19. De [aanvragen, moeilijkheden, beroepen tot nietigverklaring en cassatieberoepen] (W 25 mei 1999, art.4) bedoeld bij de artikelen 11, 12, 13, 14 en 16[, 1/ tot 6/,] (W 17 februari 2005, art. 4) kunnen voor de afdeling administratie worden gebracht door elke partij welke doet blijken van een benadeling of van een belang en worden schriftelijk ingediend bij de afdeling in de vormen en binnen de termijn door de Koning bepaald.

[De verjaringstermijnen voor de beroepen bedoeld bij [artikel 14, § 1] (W 25 mei 1999, art.4), nemen alleen een aanvang op voorwaarde dat de betekening door de administratieve overheid van de akte of van de beslissing met individuele strekking het bestaan van die beroepen alsmede de in acht te nemen vormvoorschriften en termijnen vermeldt.] (Ingevoegd W 24 maart 1994, art. 1)

[De partijen mogen zich laten vertegenwoordigen of bijstaan door advocaten die ingeschreven zijn op de tabel van de Orde der advocaten of op de lijst van de stagiairs alsook, volgens de bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek, door de onderdanen van een lidstaat van de Europese Unie die gerechtigd zijn om het beroep van advocaat uit te oefenen.] (W 25 mei 1999, art.4) De advocaten hebben steeds het recht op de griffie kennis te nemen van het dossier en een toelichtende memorie in te dienen in de voorwaarden te bepalen bij de koninklijke besluiten bedoeld bij artikel 30.

Art. 20. [...] (Opgeheven W 24 maart 1994, art. 2)

Art. 21.[De termijnen waarbinnen de partijen hun memories, het administratief dossier of de door de afdeling administratie gevraagde stukken of inlichtingen moeten toesturen, worden bij in Ministerraad overlegd koninklijk besluit vastgesteld.

[Wanneer de verzoekende partij de termijnen voor het toesturen van de memorie van wederantwoord of van de aanvullende memorie niet eerbiedigt, doet de afdeling, nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, zonder verwijl uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.] (W 25 mei 1999, art. 5)

Wanneer de verwerende partij het administratief dossier niet binnen de vastgestelde termijn toestuurt, worden, onverminderd artikel 21bis, de door de verzoekende partij aangehaalde feiten als bewezen geacht, tenzij deze feiten kennelijk onjuist zijn.

Wanneer het administratief dossier niet in het bezit is van de verwerende partij, moet zij dit onverwijld aan de kamer bij wie het beroep aanhangig is mededelen. Deze kan de neerlegging van het administratief dossier bevelen tegen een dwangsom overeenkomstig de bepalingen van artikel 36.

De memories ingediend door de verwerende partij worden ambtshalve uit de debatten geweerd wanneer zij niet zijn ingediend binnen de termijnen bepaald overeenkomstig het eerste lid.

Ten aanzien van de verzoekende partij geldt een vermoeden van afstand van geding wanneer zij, binnen een termijn van 30 dagen die ingaat met de betekening van het verslag van de auditeur waarin de verwerping of onontvankelijkheid van het beroep wordt voorgesteld, geen verzoek tot voortzetting van de procedure indient.] (W 17 oktober 1990, art. 1)

[Art. 21bis. § 1. Degenen die belang hebben bij de oplossing van de zaak kunnen er in tussenkomen. De partijen kunnen in tussenkomst roepen degenen van wie zij de aanwezigheid vereist achten voor de zaak.

De tussenkomende partij kan ter ondersteuning van het verzoek geen andere middelen aanvoeren dan die welke in het inleidende verzoekschrift zijn uiteengezet.

Onmiddellijk na ontvangst van het verzoekschrift, en op basis van de aanwijzingen van de auditeur-generaal of het door hem aangewezen lid van het auditoraat brengt de hoofdgriffier het beroep ter kennis van de personen die belang hebben bij de beslechting van de zaak, voor zover zij kunnen worden bepaald.

De eis tot tussenkomst wordt ingediend ten laatste binnen dertig dagen na ontvangst van het bericht bedoeld in het derde lid.

Bij ontstentenis van kennisgeving, kan de kamer waarbij de zaak aanhangig is, echter een latere tussenkomst toelaten, voor zover deze tussenkomst de procedure op generlei wijze vertraagt.

De kamer waarbij de tussenkomst aanhangig gemaakt wordt, doet onverwijld uitspraak over de ontvankelijkheid daarvan, en bepaalt de termijn waarbinnen de tussenkommende partij haar middelen ten gronde kan uiteenzetten.

Indien de administratieve overheid die de bestreden akte heeft gesteld, het administratief dossier niet binnen de termijn indient, kan de tussenkommende partij of de auditeur-generaal de neerlegging van het dossier vragen binnen dertig dagen na het verstrijken van de gestelde termijn.

De kamer waarbij het beroep aanhangig is, beveelt de neerlegging van het dossier binnen de door haar gestelde termijn. Zij kan, overeenkomstig artikel 36, een dwangsom bepalen voor het geval dat het dossier na deze termijn neergelegd wordt.

§ 2. Wanneer het aangewezen lid van het auditoraat zonder verwijl verslag uitbrengt en voorstelt het beroep zonder voorwerp, kennelijk onontvankelijk, kennelijk gegrond of ongegrond te verklaren, brengt de hoofdgriffier het beroep en het verslag ter kennis van diegenen die bij de beslechting van de zaak een belang hebben en die erin kunnen tussenkomen. Op hetzelfde moment brengt hij het verslag ter kennis van de verzoekende partij en de verwerende partij. De eis tot tussenkomst waarin de middelen uiteengezet worden, wordt ingediend ten laatste binnen vijftien dagen na de ontvangst van de kennisgeving van het beroep en van het verslag.

De voorzitter van de kamer waarbij de zaak aanhangig is of de staatsraad die hij aanwijst, roept de verzoekende partij, de verwerende partij en de tussenkommende partij op om uiterlijk de tiende dag na het verstrijken van de termijn waarin tussengekomen kan worden, voor hem te verschijnen.]
(Ingevoegd bij W 17 oktober 1990, art.2, en vervangen bij W 25 mei 1999, art. 6)

Art. 22. De behandeling geschiedt schriftelijk.

De afdeling kan echter partijen oproepen en horen [...]. (Geschrapt bij W 24 maart 1994, art. 3)

Art. 23. De afdeling administratie voert rechtstreeks briefwisseling met de ministers, de provinciegouverneurs, de gemeentelijke overheden en de ondergeschikte openbare besturen.

Zij is gerechtigd alle bescheiden en inlichtingen omtrent de zaken waarover zij zich uit te spreken heeft, door deze overheden en besturen te doen overleggen.

Art. 24. De Koning stelt de termijnen vast binnen welke de geschreven verslagen over de zaak, opgemaakt door de leden van het auditoraat, moeten worden neergelegd en de wijze waarop die termijnen kunnen worden ingekort of verlengd.

[Artikel 15 van de wet van 4 augustus 1996 vervangt dit lid door de volgende leden:

"Nadat de voorafgaande maatregelen zijn uitgevoerd, maakt een lid van het auditoraat een verslag op van de zaak. Dit gedagtekend en ondertekend verslag wordt aan de kamer overgezonden binnen een termijn van zes maanden te rekenen van de dag waarop het lid van het auditoraat het volledige dossier van de zaak heeft gekregen. Op verzoek van de auditeur-generaal kan die termijn met één enkele termijn van zes maanden worden verlengd bij met redenen omkleed bevelschrift van de kamer waarbij de zaak aanhangig is.

Beveelt de kamer dat een aanvullend verslag moet worden ingediend, dan worden de in het eerste lid bedoelde termijnen tot drie maanden ingekort.

In spoedgevallen kan de voorzitter van de kamer waarbij de zaak aanhangig is, bij met redenen omkleed bevelschrift en na het advies van de auditeur-generaal te hebben ingewonnen, de in de voorgaande leden bedoelde termijnen inkorten" (inwerkingtreding nog door de Koning te bepalen)].

[In voorkomend geval kan het verslag zich beperken tot het middel van niet-ontvankelijkheid of tot het middel ten gronde dat de oplossing van het geschil mogelijk maakt.] (Ingevoegd bij W 17 oktober 1990, art. 3) [In dat geval doet de afdeling administratie bij wege van arrest uitspraak over de conclusies van het verslag.] (W 4 augustus 1996, art. 16)

Art. 25. Is er aanleiding tot een onderzoek, dan beveelt de afdeling administratie dat het wordt ingesteld, hetzij op haar terechtzitting, hetzij door het lid van de Raad van State of van het auditoraat dat zij aanstelt.

[De Kamer kan bevelen dat getuigen onder eed worden gehoord. In dat geval leggen zij de volgende eed af :

"Ik zweer in eer en geweten dat ik de gehele waarheid en niets dan de waarheid zal zeggen".

of :

"Je jure en honneur et conscience de dire toute la vérité, rien que la vérité".

of :

"Ich schwöre auf Ehre und Gewissen, die ganze Wahrheit und nur die Wahrheit zu sagen".] (*W 27 mei 1974, art. 13*)

De getuigen worden bij een ter post aangetekende brief gedagvaard. Ieder die gedagvaard wordt om als getuige te worden gehoord krachtens dit artikel, is gehouden te verschijnen en aan de dagvaarding gevolg te geven. Hij die weigert te verschijnen, de eed af te leggen of te getuigen wordt gestraft met een geldboete van zesentwintig frank tot honderd frank.

Van het niet-verschijnen of van de weigering om onder ede te getuigen wordt proces-verbaal opgemaakt; dit wordt gezonden aan de procureur des Konings van het arrondissement waar de getuige moest worden gehoord.

De bepalingen van het Strafwetboek betreffende de valse getuigenis in burgerlijke zaken en betreffende de verleiding van getuigen zijn van toepassing op de in dit artikel bepaalde onderzoeksprocedure.

Art. 26. Wanneer een zaak, na afloop van de reglementaire termijn binnen welke het arrest gewezen of het advies verstrekt moet worden, niet in staat van wijzen is, kan de afdeling administratie, bij beredeneerd arrest, deze termijn voor de benodigde tijd verlengen. Zo nodig kan deze verlenging hernieuwd worden, zonder dat evenwel de totale duur der verlengingen het dubbele van de in het organiek besluit vastgestelde termijn mag overtreffen.

[Art. 26bis. De afdeling administratie doet binnen zes maanden uitspraak bij wijze van arrest, over beroepen tot nietigverklaring van een besluit bedoeld in artikel 81, § 4 of § 5, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.] (*Ingevoegd bij W 5 mei 1993, art. 4*)

Art. 27. De terechtzittingen van de afdeling administratie, zetelende krachtens de [artikelen 11, 14, 16, 17, 18 en 36] (*W 4 augustus 1996, art. 17*) zijn openbaar, tenware zulks voor de orde of de zeden gevaar mocht opleveren; in dit geval wordt zulks door de afdeling bij gemotiveerde beslissing verklaard .

[De terechtzittingen van de afdeling administratie zijn evenmin openbaar, wanneer de partijen met toepassing van artikel 21, tweede lid, niet verzocht hebben om gehoord te worden.] (*W 25 mei 1999, art. 7*)

Art. 28. Elk arrest is met redenen omkleed; het wordt uitgesproken in openbare terechtzitting.

Elk tussen- of eindarrest wordt aan de partijen zomede aan de bevoegde minister schriftelijk ter kennis gebracht.

[De arresten van de Raad van State zijn toegankelijk voor het publiek .

De Raad van State zorgt voor de publikatie ervan in de gevallen, in de vorm en onder de voorwaarden vastgesteld bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit] (*Ingevoegd bij W 4 augustus 1996, art. 18*).

Art. 29. Art. 258 van het Strafwetboek betreffende de rechtswegering is ter zake van de bij de [artikelen 10, 11, 12, 13, 14, 16, 17, 18 en 36] (*W 4 augustus 1996, art. 19*) voorziene aangelegenheden, toepasselijk op de leden van de Raad van State .

[De beginselen die de wraking van rechters en raadsleden van de rechterlijke orde regelen, zijn toepasselijk op de leden van de afdeling administratie en van het auditoraat. Bovendien mogen deze geen kennis nemen van de vorderingen tot nietigverklaring, tot schorsing of tot het bevelen van voorlopige maatregelen betreffende besluiten en verordeningen over de tekst waarvan zij hun advies hebben uitgebracht als lid van de afdeling wetgeving of in verband waarmee zij hun medewerking hebben verleend in die afdeling.] (W 25 mei 1999, art. 8)

Art. 30. [§ 1.] (W 18 april 2000, art. 2) [De rechtspleging welke in de bij de artikelen 11, 12, 13, 14, 16, 17, 18 en 36 bedoelde gevallen voor de afdeling administratie dient te worden gevolgd, wordt vastgesteld bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit.] (W 4 augustus 1996, art.20)

[Het koninklijk besluit bepaalt onder meer de termijnen van verjaring voor de indiening van de aanvragen en beroepen bedoeld in de artikelen 11 en 14; deze termijnen moeten ten minste zestig dagen bedragen; bedoeld besluit regelt de voorwaarden van uitoefening van het verzet en van het derden-verzet, alsook van het beroep tot herziening; het bepaalt het tarief der kosten en uitgaven, alsmede de rechten van zegel en registratie; het voorziet in het verlenen van het voordeel van het pro deo aan de onvermogens.] (W 17 oktober 1990, art. 4)

[§ 2. De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, bijzondere procedureregels vaststellen voor de behandeling van de verzoekschriften die doelloos, kennelijk onontvankelijk, kennelijk ongegrond of kennelijk gegrond zijn, zo nodig in afwijking van artikel 90.

Onverminderd het vorige lid, kan Hij ook, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, bijzondere regels vaststellen inzake de samenstelling van de kamers, de termijnen en de procedure voor de behandeling van de verzoekschriften die gericht zijn tegen een beslissing genomen met toepassing van de wetten betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zo nodig in afwijking van paragraaf 1, evenals van de artikelen 14, 17, 18, 21, 21bis en 90. Hij kan bovendien bijzondere regels vaststellen voor de behandeling van de verzoekschriften die enkel korte debatten met zich meebrengen.] (W 18 april 2000, art. 2)

[§ 2bis. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de regels van de versnelde procedure toepasselijk op het beroep bedoeld in artikel 122 van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten, daarbij indien nodig afwijkend van § 1 alsook van de artikelen 14, 17, 18, 21, 21bis en 90.

Hij stelt inzonderheid de termijn vast waarbinnen de aanvrager het beroep moet instellen op straffe van verval, de termijnen waarbinnen alle partijen hun memorie moeten indienen alsook de termijn waarbinnen de Raad van State zich dient uit te spreken.

Hij kan bijzondere regels bepalen voor de samenstelling van de kamers. Hij kan voor de beroepen bedoeld in artikel 122 van de voormelde wet van 2 augustus 2002, verschillende regels vaststellen.

Hij kan de eiser verplichten om vóór de indiening van het beroep, bij het directiecomité van de CBF een verzoek in te dienen tot intrekking of wijziging van de betwiste beslissing.] (W 2 augustus 2002, art.4, § 1)

[§ 3. In de in paragraaf 2, tweede lid, bedoelde aangelegenheid,

a) is de procedure, behoudens uitzondering, schriftelijk;

b) is het arrest waarbij uitspraak wordt gedaan in kort geding, over het beroep tot nietigverklaring of over het cassatieberoep, niet vatbaar voor verzet, derdenverzet of herziening.] (W 18 april 2000, art. 2)

[§ 4. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de bijzondere regels inzake de termijn en de procedure voor de behandeling van de aanvragen ingediend overeenkomstig artikel 15ter van de wet van 4 juli 1989 betreffende de beperking en de controle van de verkiezingsuitgaven voor de verkiezingen van de federale kamers, de financiering en de open boekhouding van de politieke partijen.

De artikelen 19, 21 en 21 bis, voor zover zij betrekking hebben op het administratief dossier en op de tussenkomst ter ondersteuning van het beroep, zijn niet van toepassing op de procedures die gebaseerd zijn op voornoemd artikel 15ter.

Degenen die belang hebben bij de oplossing van de zaak kunnen erin tussenkomen als verdediger en het arrest waarin over de aanvraag uitspraak wordt gedaan, is vatbaar voor verzet, derdenverzet en herziening onder de voorwaarden als bepaald door de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.] (*W 17 februari 2005, art. 5*)

Art. 31. Alleen arresten op tegenspraak zijn vatbaar voor herziening. Het beroep tot herziening is slechts ontvankelijk indien sinds de uitspraak van het arrest doorslaggevende stukken zijn teruggevonden die door toedoen van de tegenpartij waren achtergehouden of indien het arrest werd gewezen op als vals erkende of vals verklaarde stukken.

De termijn van beroep gaat in de dag waarop ontdekt wordt dat het stuk vals is of dat het achtergehouden stuk bestaat.

Art. 31bis. [...] (*Ingevoegd bij W 10 mei 1985, art. 9, opgeheven bij W 6 januari 1989, art. 127*)

Art. 32. Voor het instellen van een beroep tot nietigverklaring van een impliciet afwijzende beslissing gaat de verjaringstermijn in daags na het verstrijken van de in [artikel 14, § 3,] (*W 25 mei 1999, art. 10*) bepaalde periode van vier maanden.

Indien de administratieve overheid na het verstrijken van de vier maanden een uitdrukkelijke beslissing neemt, staat daartegen in ieder geval beroep tot nietigverklaring open binnen de gewone, in de procedureregeling bepaalde termijn.

Hoofdstuk II. - Rechtsmiddelen tegen de arresten van de afdeling administratie

Art. 33. Kunnen bij het Hof van Cassatie aanhangig worden gemaakt, de arresten waarbij de afdeling administratie beslist van de eis geen kennis te kunnen nemen op grond dat die kennisneming binnen de bevoegdheid der rechterlijke overheden valt, alsmede de arresten waarbij de afdeling afwijzend beschikt op een declinatoire exceptie gesteund op de grond dat de eis tot de bevoegdheid van die overheden behoort.

Het cassatieberoep wordt bij request der belanghebbende partij en overeenkomstig het Gerechtelijk Wetboek ingediend. Een koninklijk besluit bepaalt de vormen en de termijnen van rechtspleging. Het Hof doet uitspraak in verenigde kamers.

Bij cassatie van het arrest [waarbij de afdeling administratie beslist van de vordering geen kennis te kunnen nemen omdat die kennisneming tot de bevoegdheid van de rechterlijke overheden behoort,] (*W 25 mei 1999, art. 11*) verwijst het Hof de zaak naar de uit andere leden samengestelde afdeling administratie die zich naar de beslissing van het Hof schikt wat het rechtspunt betreft waarover het uitspraak heeft gedaan.

Art. 34. Wanneer de afdeling administratie en een hof of een rechtbank van de rechterlijke orde zich beiden hetzij bevoegd, hetzij onbevoegd hebben verklaard om van dezelfde eis kennis te nemen, wordt de bevoegdheidsregeling ten aanzien van het geschil vervolgd door de meest naarstige partij en door het Hof van cassatie beslecht zoals bepaald voor de regeling van rechtsgebied in burgerlijke zaken. Het arrest tot regeling van rechtsgebied wordt echter door het Hof in verenigde kamers uitgesproken.

Art. 35. In alle andere gevallen kunnen tegen de arresten der afdeling administratie slechts de in [artikel 30, § 1, tweede lid], (*W 18 april 2000, art. 3*) bedoelde rechtsmiddelen aangewend worden.

[Hoofdstuk III. - Dwangsom] (*Ingevoegd bij W 17 oktober 1990, art. 5*)

Art. 36. [§ 1. Wanneer het herstel van de wettigheid inhoudt dat de vernietiging van een rechtshandeling als bedoeld in artikel 14 gevolgd moet worden door een nieuwe overheidsbeslissing of overheidshandeling kan, bij ingebreke blijven van de overheid, de persoon op wiens verzoek de nietigverklaring is uitgesproken, de Raad van State verzoeken aan de betrokken overheid een dwangsom op te leggen. Wanneer uit een vernietigingsarrest voor de administratieve overheid een onthoudingsplicht ten aanzien van bepaalde beslissingen volgt, kan de persoon op wiens verzoek de vernietiging is uitgesproken, de Raad van State vragen de overheid het bevel te geven, op verbeurte van een dwangsom, de beslissingen in te trekken die ze zou hebben genomen met schending van de uit het annulatiearrest volgende onthoudingsverplichting.

Het verzoek is slechts ontvankelijk wanneer verzoeker de overheid bij een ter post aangetekende brief tot het nemen van een nieuwe beslissing heeft aangemaand en ten minste drie maanden vanaf de kennisgeving van het vernietigingsarrest verlopen zijn. De dwangsom kan niet worden verbeurd alvorens het arrest waarbij zij is vastgesteld, wordt betekend. [...] (*Geschrapt bij W 20 juli 1991, art. 148*)

§ 2. De Raad kan de dwangsom hetzij op een bedrag ineens, hetzij op een bedrag per tijdseenheid of per overtreding vaststellen. In de laatste twee gevallen kan de Raad eveneens een bedrag bepalen waarboven geen dwangsom meer verbeurd wordt.

§ 3. De kamer die de dwangsom heeft opgelegd kan op vordering van de veroordeelde overheid de dwangsom opheffen, de looptijd ervan opschorten gedurende een door haar te bepalen termijn of de dwangsom verminderen in geval van blijvende of tijdelijke of gedeeltelijke onmogelijkheid voor de veroordeelde overheid om aan de hoofdveroordeling te voldoen. Voor zover de dwangsom verbeurd was voordat de onmogelijkheid intrad, kan de kamer haar niet opheffen of verminderen.

§ 4. De bepalingen van het vijfde deel van het Gerechtelijk Wetboek die op het beslag en de tenuitvoerlegging betrekking hebben, zijn van overeenkomstige toepassing op de tenuitvoerlegging van het arrest waarbij een dwangsom is opgelegd.] (*Opnieuw opgenomen bij W 17 oktober 1990, art. 5*)

[§ 5. De dwangsom bedoeld in § 1 wordt ten uitvoer gelegd op vraag van de verzoeker en met tussenkomst van de Minister van Binnenlandse Zaken. Zij wordt toegewezen aan een begrotingsfonds in de zin van de organieke wet van 27 december 1990 houdende oprichting van begrotingsfondsen. Dit fonds wordt genoemd "Fonds voor het beheer van de dwangsommen".

De middelen die aan dit fonds worden toegewezen, worden gebruikt voor de modernisering van de organisatie van de administratieve rechtspraak en worden aangewend bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit.] (*Ingevoegd bij W 20 juli 1991, art. 148*)

[Hoofdstuk IV. - De geldboete wegens kennelijk onrechtmatig beroep

Art. 37. Als, na inzage van het verslag of het aanvullend verslag van de auditeur, de Raad van State vindt dat een geldboete wegens kennelijk onrechtmatig beroep verantwoord kan zijn, bepaalt het arrest daartoe een hoorzitting op een nabije datum.

Het arrest wordt betekend aan de verzoeker en aan de tegenpartij.

Het arrest dat de geldboete uitspreekt, geldt in elk geval als op tegenspraak gewezen.

De geldboete gaat van 125 tot 2.500 EUR. Zij wordt geïnd overeenkomstig artikel 36, § 4.

De opbrengst van de geldboete wordt gestort in het Fonds voor het beheer van de dwangsommen.

De in het vierde lid vermelde bedragen kunnen door de Koning worden gewijzigd ingevolge de evolutie van het indexcijfer van de consumptieprijzen.] (*Hoofdstuk IV en artikel 37 opgeheven bij W 28 juni 1983, art. 107, en opnieuw opgenomen bij W 17 februari 2002, art. 2*)

De procedures die ingesteld zijn vóór de datum van inwerkingtreding van deze wet en die op die datum aan de gang zijn, alsook de latere akten van deze procedures in hetzelfde geding, kunnen geen aanleiding geven tot geldboete wegens een kennelijk onrechtmatig beroep. (W 17 februari 200 tot beteugeling van het kennelijk onrechtmatig beroep bij de afdeling administratie van de Raad van State, art. 3 - iwt. 26/03/2002).

Artikelen 38 tot 46. [...] (*Opgeheven bij W 28 juni 1983, art. 107*)

TITEL VI. - TAALGEBRUIK IN DE RAAD VAN STATE

Hoofdstuk I. - Taalgebruik in de afdeling wetgeving

Art. 47. [De teksten worden aan de afdeling wetgeving voorgelegd en dezer advies wordt opgesteld in de taal of in de talen waarin de tekst afgekondigd of vastgesteld moet worden.] (*W 9 augustus 1980, art. 22*)

Art. 48. [Wanneer aan de afdeling teksten worden voorgelegd die in het Nederlands of in het Frans zijn gesteld, loopt haar onderzoek zowel over de in ieder der twee talen gestelde teksten als over dezer overeenstemming.] (*W 9 augustus 1980, art. 22*)

Art. 49. [Wanneer de afdeling belast is met het opmaken van één der in artikel 6 bedoelde voorontwerpen, stelt zij de tekst ervan op in de taal of talen waarin hij afgekondigd of vastgesteld moet worden.] (*W 9 augustus 1980, art. 22*)

Art. 50. [Wanneer het advies verleend of de tekst opgesteld moet worden in slechts één taal, wordt de aanvraag aanhangig gemaakt [bij een kamer] (*W 6 mei 1982, art. 2*) die in die taal werkt, onverminderd het bepaalde in artikel 85bis.] (*W 9 augustus 1980, art. 22*)

[Art. 50bis. In afwijking van de artikelen 47, 49 en 50 evenals van artikel 83 beraadslagen en besluiten de Franstalige en de Nederlandstalige kamer in hun eigen taal over de in het Duits gestelde adviesaanvragen.] (*W 31 december 1983, art. 64*)

Hoofdstuk II. - Gebruik van de talen in de afdeling administratie

Afdeling I. - Gebruik van de talen door de organen van de Raad van State betrokken bij de werking van de afdeling administratie

Art. 51. De adviezen aan de ministers te verstrekken met toepassing van artikel 9, worden gesteld in de taal die de diensten waarvan de werkring het ganse land bestrijkt krachtens de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken, moeten gebruiken in hun binnendiensten.

Indien die wetgeving het gebruik van een bepaalde taal niet voorschrijft, wordt het advies gesteld in de taal van de aanvraag.

[Art. 51bis. De adviezen, aan de leden van de Franse Gemeenschapsexecutieve en aan de leden van de Waalse Gewestexecutieve te verstrekken met toepassing van artikel 9, worden in het Frans gesteld.

De adviezen, aan de leden van de Vlaamse Executieve te verstrekken met toepassing van artikel 9, worden in het Nederlands gesteld.] (*W 9 augustus 1980, art. 23*)

[De adviezen, aan de leden van de Executieve van de Duitstalige Gemeenschap te verstrekken met toepassing van artikel 9, worden in het Duits gesteld.] (*Ingevoegd bij W 31 december 1983, art. 62*)

[De adviezen aan de leden van de Brusselse Hoofdstedelijke Executieve en de leden van het Verenigd College, te verstrekken met toepassing van artikel 9, worden in het Nederlands en het Frans gesteld.] (*Ingevoegd bij W 16 juni 1989, art. 16*)

Art. 52. De zaken ingediend op grond van de artikelen 12, 13 en 16[1/ tot 6/,] (*W 17 februari 2005, art. 6*) worden behandeld in de taal waarin de in lagere instantie getroffen beslissing is gesteld.

Oordeelt de Raad van State dat deze taal in strijd met de wet gebruikt werd, dan verzendt de kamer waarbij de zaak aanhangig is deze naar de tweetalige kamer, die uitspraak doet in de vereiste taal.

Wordt door de Raad van State in eerste en laatste aanleg uitspraak gedaan, dan wordt de taal gebruikt die de diensten waarvan de werkring het ganse land bestrijkt, krachtens de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken, moeten gebruiken in hun binnendiensten.

Art. 53. [De verzoeken om advies, de verzoeken om schadevergoeding, de beroepen tot nietigverklaring en de cassatieberoepen] (*W 25 mei 1999, art. 12*), gegrond op de artikelen 10, 11 en 14 worden behandeld in de taal die de diensten waarvan de werkring het ganse land bestrijkt krachtens de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken, moeten gebruiken in hun binnendiensten.

Indien die wetgeving het gebruik van een bepaalde taal niet voorschrijft, geschiedt de behandeling in de taal van de akte waarbij de zaak bij de Raad van State werd ingediend.

Art. 54. Wanneer [het verzoek, het beroep tot nietigverklaring of het cassatieberoep] (*W 25 mei 1999, art. 13*) uitgaat van een ambtenaar in overheidsdienst en betrekking heeft op een beslissing waarbij de individuele rechtstoestand van deze ambtenaar bepaald of zijn statuut geregeld wordt, dan wordt de taal waarin de zaak moet behandeld worden bepaald op grond van de navolgende criteria, in de opgegeven volgorde :

- 1/ het eentalig gebied waarin de ambtenaar zijn ambt uitoefent;
- 2/ de taalrol waartoe hij behoort;
- 3/ de taal waarin hij zijn toelatingsexamen heeft afgelegd;
- 4/ de taal van het diploma of getuigschrift dat hij voor zijn benoeming heeft moeten overleggen;
- 5/ de taal van de akte waarbij de zaak werd ingediend.

Art. 55. Wanneer [het verzoek, het beroep tot nietigverklaring of het cassatieberoep] (*W 25 mei 1999, art. 13*) uitgaat van een magistraat van de rechterlijke orde wordt de taal waarin de zaak moet behandeld worden bepaald door het taalstatuut van deze magistraat, zoals het is geregeld bij artikel 43 van de wet van 15 juni 1935 betreffende het gebruik der talen in gerechtszaken, gewijzigd bij artikel 174 van de wijzigingsbepalingen die voorkomen in artikel 3 van de wet van 10 oktober 1967.

Betreft het magistraten wier diploma van vóór 1 januari 1938 gedagtekend is, dan wordt de zaak behandeld in de taal van de akte waarbij zij ingediend werd.

Art. 56. Wanneer [het verzoek, het beroep tot nietigverklaring of het cassatieberoep] (*W 25 mei 1999, art. 13*) uitgaat van een officier van het actief leger of van een officier van het aanvullingskader der strijdkrachten, wordt de zaak behandeld in de taal waarvan de officier een grondige kennis bezit, zoals bedoeld in artikel 2 van de wet van 30 juli 1938 betreffende het gebruik der talen bij het leger, gewijzigd bij de wet van 30 juli 1955.

Art. 57. Wanneer [het verzoek, het beroep tot nietigverklaring of het cassatieberoep] (*W 25 mei 1999, art. 13*) uitgaat van een aspirant-officier, aspirant-onderofficier, hulpofficier of hulponderofficier van de luchtmacht, wordt de zaak behandeld in de taal van het diploma of het getuigschrift dat belanghebbende heeft overgelegd met het oog op zijn aanvaarding als aspirant-hulpofficier of aspirant-hulponderofficier van de luchtmacht.

Art. 58. Wanneer [het verzoek, het beroep tot vernietiging of het cassatieberoep] (*W 25 mei 1999, art. 13*) uitgaat van een reserveofficier der strijdkrachten, wordt de zaak behandeld in de taal waarin deze officier de opleidingscyclus heeft gevolgd die voorafging aan zijn benoeming tot de graad van reserveonderluitenant bij de strijdkrachten.

Art. 59. Wanneer [het verzoek, het beroep tot vernietiging of het cassatieberoep] (*W 25 mei 1999, art. 13*) uitgaat van een onderofficier van het actief kader der strijdkrachten, wordt de zaak behandeld in de taal waarvan de onderofficier de werkelijke kennis bezit, zoals bedoeld in artikel 8, eerste lid, van de wet van 30 juli 1938, betreffende het gebruik der talen bij het leger.

Art. 60. Ook wanneer [het verzoek, het beroep tot vernietiging of het cassatieberoep] (*W 25 mei 1999, art. 13*) uitgaat van een titularis van een der ambten als bedoeld in de artikelen 54 tot 59 en betrekking heeft op een beslissing tot regeling van de individuele rechtstoestand van een ander titularis van een gelijkaardig ambt, wordt het taalgebruik bij de behandeling van de zaak geregeld overeenkomstig de artikelen 54 tot 59, onverminderd evenwel het bepaalde in artikel 61, 4/.

Art. 61. Naar de tweetalige kamer, bedoeld bij de artikelen 86 tot 89, worden verwezen:

- 1/ alle gedingen tussen partijen welke onderworpen zijn aan de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken en die een verschillend taalstelsel hebben;
- 2/ de verknochte zaken waarvan de behandeling in een verschillende taal moet geschieden;

3/ de zaken bedoeld in de artikelen 54 tot 59, welke bij een collectief verzoekschrift ingediend werden en waarvoor de toepassing van de in die artikelen vermelde criteria het verplicht gebruik van een verschillende taal tot gevolg heeft;

4/ de zaken bedoeld in artikel 60, wanneer de titularis wiens rechtstoestand geregeld wordt, op regelmatige wijze in de zaak tussenkomt, waardoor de toepassing in zijn hoofd van de in de artikelen 54 tot 59 vermelde criteria het verplicht gebruik van een andere taal dan die waarin de zaak met toepassing van artikel 60 zou moeten behandeld worden tot gevolg heeft.

Art. 62. Wanneer de zaak naar de tweetalige kamer wordt verwezen, moeten de geschreven akten uitgaande van de organen van de Raad van State in het Nederlands en in het Frans gesteld zijn. De adviezen en arresten worden in die twee talen verleend.

Art. 63. [De adviezen uitgebracht bij toepassing van artikel 10 en de arresten uitgesproken bij toepassing van [de artikelen 11, 12, 13, 14, 16, 1/ tot 6/, 17 en 18] (*W 17 februari 2005, art. 7*) worden gesteld in de taal waarin de zaak behandeld werd, overeenkomstig de bepalingen van dit hoofdstuk.][De arresten worden vertaald in de gevallen bepaald door de Koning.] (*W 4 augustus 1996, art. 21*) (*W 16 juni 1989, art. 17*)

De adviezen en arresten worden bovendien in het Duits gesteld voor zaken betreffende een inwoner van de kantons Eupen, Malmédy, Sankt-Vith of van de gemeenten Membach, Gemmenich, Moresnet en Kelmis, die het gebruik van deze taal mocht hebben aangevraagd.

Afdeling 2. - Gebruik van de talen door de partijen die voor de Raad van State verschijnen

Art. 64. De partijen die onderworpen zijn aan de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gebruiken voor hun akten en verklaringen de taal welke hun opgelegd is door die wetgeving in hun binnendiensten.

Evenwel in de gevallen bedoeld bij de artikelen 60 en 61, 4/, gebruiken zij de taal opgelegd aan de organen van de Raad van State.

Art. 65. Nietig is ieder verzoekschrift dat en iedere memorie die door een aan de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken onderworpen partij aan de Raad van State is gericht in een andere taal dan die haar bij die wetgeving is opgelegd.

De nietigheid wordt ambtshalve uitgesproken.

De nietige akte stuit echter de termijnen van de verjaring en van de procedure; deze termijnen lopen niet gedurende de instantie.

Art. 66. De partijen die niet onderworpen zijn aan de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken, mogen voor hun akten en verklaringen de taal gebruiken welke zij verkiezen.

Zo nodig, en inzonderheid op verzoek van een der partijen, wordt beroep gedaan op een vertaler; de kosten van vertaling zijn ten laste van de Staat.

Hoofdstuk III. - [...] (*Opgeheven bij 28 juni 1983, art. 107*)

Art. 67. [...] (*Opgeheven bij 28 juni 1983, art. 107*)

Hoofdstuk IV. - Gebruik van de talen in de diensten van de Raad van State

Art. 68. De administratieve werkzaamheden van de Raad van State en de organisatie van zijn diensten zijn onderworpen aan de bepalingen van de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken, die gelden voor de diensten waarvan de werkring het ganse land bestrijkt.

TITEL VII. - INRICHTING VAN DE RAAD VAN STATE

[Hoofdstuk I. - Bepalingen gemeen aan de twee afdelingen] (*W 28 juni 1983, art. 107*)

Art. 69. [De Raad van State is samengesteld :

[1/](W 2 april 2003, art. 2) [uit [vierenveertig] (W 14 januari 2003, art. 2) leden, zijnde een eerste voorzitter, een voorzitter, twaalf kamervoorzitters en [dertig] (W 14 januari 2003, art. 2) staatsraden;] (W 18 april 2000, art. 4)

[2/ uit het auditoraat, samengesteld uit een auditeur-generaal, een adjunct-auditeur-generaal, veertien eerste auditeurs-afdelingshoofden, en vierenzestig eerste auditeurs, auditeurs of adjunct-auditeurs;

3/ uit het coördinatiebureau, samengesteld uit twee eerste referendarissen-afdelingshoofden en twee eerste referendarissen, referendarissen of adjunctreferendarissen;

4/ uit de griffie, samengesteld uit een hoofdgriffier en vijftientig griffiers, van wie een griffierinformaticus.] (W 2 april 2003, art. 2)

Art. 70. § 1. [De staatsraden worden door de Koning benoemd uit een uitdrukkelijk gemotiveerde lijst met drie namen, voorgedragen door de Raad van State, nadat hij de ontvankelijkheid van de kandidaturen heeft onderzocht en de respectieve aanspraken en verdiensten van de kandidaten heeft vergeleken.

De algemene vergadering van de Raad van State hoort de kandidaten ambtshalve of op hun verzoek. Zij kan daartoe ten minste drie van haar leden aanwijzen, die bij haar verslag uitbrengen over het horen van de kandidaten.

De Raad van State deelt zijn voordracht alsook alle kandidaturen en de beoordeling hiervan door de Raad van State, tegelijkertijd mee aan de Kamer van volksvertegenwoordigers of de Senaat, en aan de minister die bevoegd is voor de Binnenlandse Zaken.

De kandidaat die door de algemene vergadering van de Raad van State eenparig als eerste is voorgedragen, kan tot staatsraad worden benoemd, tenzij de minister die bevoegd is voor de Binnenlandse Zaken deze voordracht weigert omdat niet aan de in paragraaf 2 vastgestelde voorwaarden voldaan is, dan wel omdat hij meent dat het aantal leden benoemd uit het auditoraat ten aanzien van het aantal andere leden van de Raad van State te hoog wordt.

Wanneer de minister de unanieme voordracht van de Raad van State aanneemt, brengt hij de Kamer van volksvertegenwoordigers of de Senaat ervan op de hoogte die, indien zij van oordeel zijn dat het aantal leden benoemd uit het auditoraat ten aanzien van het aantal andere leden van de Raad van State te hoog wordt, beurtelings, binnen een termijn van ten hoogste dertig dagen vanaf de ontvangst van deze mededeling, de voordracht kunnen weigeren.

Ingeval van weigering van de Minister of van de Kamer van volksvertegenwoordigers of de Senaat, doet de algemene vergadering van de Raad van State een nieuwe voordracht.

Indien er geen eenparigheid van stemmen is bij een eerste of bij een nieuwe voordracht naar aanleiding van een weigering, kunnen de Kamer van volksvertegenwoordigers of de Senaat beurtelings, binnen een termijn van ten hoogste dertig dagen vanaf de ontvangst van de mededeling van deze voordracht, hetzij de door de Raad van State voorgedragen lijst bevestigen, hetzij een tweede lijst met drie namen die uitdrukkelijk wordt gemotiveerd, voordragen.

De Kamer van volksvertegenwoordigers of de Senaat kan de kandidaten horen.

Indien de Kamer van volksvertegenwoordigers of de Senaat een tweede lijst met drie namen voordraagt, kan de staatsraad enkel worden benoemd uit de personen die voorkomen op een van de twee voorgedragen lijsten.

[De termijnen bepaald in het vijfde en het zevende lid, worden gestuit :

- wanneer de federale wetgevende kamers zijn ontbonden conform artikel 46 van de Grondwet;
- wanneer de parlementaire zitting is verdaagd conform artikel 45 van de Grondwet;
- wanneer de parlementaire zitting is gesloten conform artikel 44, derde lid, van de Grondwet;

- tijdens het parlementair reces zoals bepaald door Kamer en Senaat.

De nieuwe termijnen gaan in op de dag na de benoeming van de vaste bureaus van de federale wetgevende kamers.] (*W 22 maart 1999, art. 2*)

De minister die bevoegd is voor de Binnenlandse Zaken maakt, op initiatief van de Raad van State, de vacante betrekkingen bekend in het Belgisch Staatsblad.

In de bekendmaking worden het aantal vacante betrekkingen vermeld, de benoemingsvoorwaarden, de termijn voor het indienen van de kandidaturen, die ten minste een maand bedraagt, en de overheid waaraan deze moeten worden gezonden.] (*W 8 september 1997, art. 3*)

[Iedere voordracht wordt in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt; de benoeming mag niet vroeger dan vijftien dagen na die bekendmaking geschieden.] (*Ingevoegd bij W 17 oktober 1990, art. 7*)

§ 2. [Niemand kan tot staatsraad worden benoemd tenzij hij volle zevenendertig jaar oud en doctor of licentiaat in de rechten is, een nuttige juridische beroepservaring van ten minste tien jaar kan doen gelden en aan een van de volgende voorwaarden voldoet:

1/ geslaagd zijn voor het vergelijkend examen van adjunct-auditeur en adjunct-referendaris bij de Raad van State, het vergelijkend examen van referendaris bij het Arbitragehof, het vergelijkend examen van adjunct-auditeur bij het Rekenhof of het examen inzake beroepsbekwaamheid bedoeld in artikel 259bis van het Gerechtelijk Wetboek;

2/ een administratieve functie met minstens rang 15 of een gelijkwaardige rang uitoefenen bij een Belgische overheidsdienst of bij een Belgische overheidsinstelling;

3/ met goed gevolg een proefschrift tot het verkrijgen van het doctoraat in de rechtsgeleerdheid hebben verdedigd of geaggregeerde zijn voor het hoger onderwijs in de rechten;

4/ in België een ambt van magistraat van het openbaar ministerie of van werkend rechter uitoefenen;

5/ houder zijn van een leeropdracht rechtswetenschappen aan een Belgische universiteit.] (*W 8 september 1997, art. 3*)

[...] (*Opgeheven bij W 24 maart 1994, art. 4*)

[Voor de toepassing van het vorige lid wordt het ambt van referendaris bij het Hof van Cassatie gelijkgesteld met de ambten waarvan de uitoefening een nuttige juridische beroepservaring oplevert in de zin van dat lid.] (*W 6 mei 1997, art. 31*)

De staatsraden worden, voor ten minste de helft van hun aantal, benoemd uit de leden van het auditoraat en van het coördinatiebureau.

§ 3. De Raad van State kiest uit zijn leden zijn eerste voorzitter, zijn voorzitter en zijn kamervoorzitters.

§ 4. De eerste voorzitter, de voorzitter, de kamervoorzitters en de staatsraden worden voor het leven benoemd.

Art. 71. § 1. [De adjunct-auditeurs en de adjunct-referendarissen worden door de Koning benoemd uit een lijst vermeldende hun rangschikking in een vergelijkend examen waarvan de Raad van State de voorwaarden bepaalt en waarvan hij de examencommissie aanstelt. Deze bestaat ten minste uit één lid van de Raad van State, de auditeur-generaal of een door hem aangewezen eerste auditeur, één eerste referendaris en één buiten de instelling staande persoon. De examenuitslag blijft drie jaar geldig.

Om tot het in het eerste lid bedoelde examen te worden toegelaten, moet de kandidaat voor het vergelijkend examen ten volle 27 jaar oud, doctor of licentiaat in de rechten zijn en over drie jaar nuttige juridische beroepservaring beschikken. In geval van betwisting beslist de examencommissie over de toelaatbaarheid tot het examen.

[Voor de toepassing van het vorige lid wordt het ambt van referendaris bij het Hof van Cassatie gelijkgesteld met de ambten waarvan de uitoefening een nuttige juridische beroepservaring oplevert in de zin van dat lid.] (*W 6 mei 1997, art. 32*)

[Iedere adjunct-auditeur, auditeur of eerste auditeur kan, bij iedere voor hem nuttige vacature, op zijn verzoek en bij voorrang op advies van de eerste voorzitter en van de auditeur-generaal, respectievelijk tot adjunct-referendaris, referendaris of eerste referendaris worden benoemd. Iedere adjunct-referendaris, referendaris of eerste referendaris kan in dezelfde voorwaarden respectievelijk tot adjunct-auditeur, auditeur of eerste auditeur worden benoemd.] (*W 25 mei 1999, art. 15*)

[Iedere eerste auditeur-afdelingshoofd kan, bij iedere voor hem nuttige vacature, op zijn verzoek en op eensluitend advies van de eerste voorzitter tot eerste referendaris-afdelingshoofd worden benoemd. Iedere eerste referendaris-afdelingshoofd kan op zijn verzoek en op eensluitend advies van de auditeur-generaal tot eerste auditeur-afdelingshoofd worden benoemd.] (*Ingevoegd bij W 25 mei 1999, art. 15*) [*W 17 oktober 1990, art. 8*]

§ 2. Tot auditeur of referendaris worden onderscheidenlijk door de Koning benoemd :

a) op eensluitend advies [...] (*W 4 augustus 1996, art. 23*) van de auditeur-generaal, de adjunct-auditeurs die ten minste twee jaar dienst tellen;

b) op eensluitend advies van de eerste voorzitter, de adjunct-referendarissen die ten minste twee jaar dienst tellen.

[Indien het advies van de eerste voorzitter of van de auditeur-generaal niet gunstig is, wordt het in het eerste lid bedoelde advies door de algemene vergadering uitgebracht op het einde van het derde dienstjaar en kan het zo nodig om de twee jaar herhaald worden.

Indien de algemene vergadering drie negatieve adviezen heeft uitgebracht is een benoeming tot auditeur of referendaris niet meer mogelijk.] (*Ingevoegd bij W 17 oktober 1990, art. 8*)

§ 3. [Tot eerste auditeur of eerste referendaris worden onderscheidenlijk door de Koning benoemd :

a) de auditeurs die elf jaar dienst tellen als auditeur, adjunct-auditeur, referendaris of adjunct-referendaris;

b) de referendarissen die elf jaar dienst tellen als auditeur, adjunct-auditeur, referendaris of adjunct-referendaris.] (*W 17 oktober 1990, art. 8*)

[§ 3bis. Onverminderd § 1, vijfde lid, worden de eerste auditeurs-afdelingshoofden, op eensluitend advies van de auditeur-generaal, benoemd door de Koning, na te zijn gekozen uit de eerste auditeurs die hierom verzoeken.] (*Ingevoegd bij W 4 augustus 1996, art. 23*)

[§ 3ter. Onverminderd § 1, vijfde lid, worden de eerste referendarissen-afdelingshoofden, op eensluitend advies van de eerste voorzitter, benoemd door de Koning, na te zijn gekozen uit de eerste referendarissen die hierom verzoeken.] (*Ingevoegd bij W 4 augustus 1996, art. 23*)

§ 4. De auditeur-generaal en de adjunct-auditeur-generaal worden door de Koning benoemd.

Niemand kan tot auditeur-generaal worden benoemd, tenzij hij adjunct-auditeur-generaal, [eerste auditeur-afdelingshoofd] (*W 4 augustus 1996, art. 23*) of eerste auditeur is .

Niemand kan tot adjunct-auditeur-generaal worden benoemd, tenzij hij [eerste auditeur-afdelingshoofd of] (*W 4 augustus 1996, art. 23*) eerste auditeur is .

§ 5. De auditeur-generaal kan door de Koning worden geschorst en ontslagen, de Raad van State gehoord.

De andere leden van het auditoraat en de leden van het coördinatiebureau kunnen op voorstel van onderscheidenlijk de auditeur-generaal of de eerste voorzitter, door de Koning worden geschorst en ontslagen, de Raad van State gehoord.

Art. 72. § 1. De griffiers worden door de Koning benoemd uit drie lijsten van twee kandidaten, onderscheidenlijk voorgedragen door de algemene vergadering van de Raad van State, de auditeur-generaal en de hoofdgriffier.

[Niemand kan tot griffier worden benoemd tenzij hij :

1/ ten volle 25 jaar oud is;

[2/ houder is van minimum een graad van niveau 2 +;] (*W 25 mei 1999, art. 16*)

3/ gedurende ten minste vijf jaar lid van het administratief personeel van de Raad van State is geweest.

In afwijking van de in het vorige lid, 3/, bepaalde voorwaarden, kan de griffier die overeenkomstig artikel 73, § 3, het bewijs moet leveren van een voldoende kennis van de Duitse taal, worden benoemd indien hij :

1/ gedurende ten minste vijf jaar functies gelijk aan of hoger dan die van klerk-griffier in een rechtbank van de rechterlijke orde heeft uitgeoefend;

2/ het bewijs kan leveren van een voldoende kennis van de Duitse taal] (*W 17 oktober 1990, art. 9*) .

[In afwijking van de voorwaarde bepaald in het tweede lid, 3/, kunnen de houders van een diploma van doctor of van licentiaat in de rechten tot griffier worden benoemd indien zij gedurende ten minste één jaar in functie zijn geweest als lid van het administratief personeel van de Raad van State.] (*Ingevoegd bij W 4 augustus 1996, art. 24*)

[§ 2. In afwijking van het bepaalde in § 1, wordt de griffier-informaticus door de Koning benoemd, op voordracht van de algemene vergadering van de Raad van State.

Niemand kan tot griffier-informaticus worden benoemd tenzij hij :

1/ ten volle 25 jaar is;

[2/ houder is van minimum een graad van niveau 2+;] (*W 25 mei 1999, art. 16*)

3/ het bewijs heeft geleverd van een basisvorming informatica betreffende het programmeren en het organiseren van gegevensbanken;

4/ heeft doen blijken van een ervaring van ten minste vijf jaar inzake buretica en informatica.] (*Opnieuw opgenomen bij W 19 juli 1991, art. 3*)

§ 3. [De hoofdgriffier wordt, op voordracht van de Raad van State, door de Koning benoemd onder de leden van het auditoraat en het coördinatiebureau die vijf jaar dienst tellen of, bij ontstentenis van zulkdanige kandidaten, onder de geslaagden van het in artikel 71, § 1, eerste lid, bedoeld vergelijkend examen die ten minste 35 jaar oud zijn.] (*W 17 oktober 1990, art. 9*)

§ 4. De leden van de griffie kunnen door de Koning worden geschorst en ontslagen, de Raad van State gehoord.

Art. 73. § 1. De voorzitter moet door zijn diploma het bewijs leveren dat hij het examen van doctor in de rechten heeft afgelegd in de andere taal, Nederlands of Frans, dan die van de eerste voorzitter.

[De adjunct-auditeur-generaal moet door zijn diploma het bewijs leveren dat hij het examen van doctor of licentiaat in de rechten heeft afgelegd in de andere taal, Nederlands of Frans, dan die van de auditeur-generaal.] (*W 4 augustus 1996, art. 25*)

[De helft van de kamervoorzitters, de helft van de staatsraden, de helft van de eerste auditeurs-afdelingshoofden, de helft van de eerste auditeurs, auditeurs en adjunct-auditeurs samen, de helft van de eerste referendarissen-afdelingshoofden, de helft van de eerste referendarissen, referendarissen en adjunct-referendarissen samen, moeten door hun diploma het bewijs leveren dat zij het examen van doctor of licentiaat in de rechten in het Nederlands hebben afgelegd; de andere helft van elke groep ambtsdragers, dat zij het in het Frans hebben afgelegd.] (*W 25 mei 1999, art. 17*) De helft van de griffiers moet worden benoemd uit de leden van het administratief personeel van de

Nederlandse taalrol, de andere helft uit de leden van het administratief personeel van de Franse taalrol .

Is er in één van de in het derde lid bedoelde groepen een oneven aantal betrekkingen, dan wordt één ambtsdrager van die groep niet meegerekend voor de toepassing van die bepaling.

§ 2. Een van beide voorzitters moet het bewijs leveren van de kennis van de andere taal, Nederlands of Frans, dan die waarin zijn diploma is gesteld.

[Ten minste zes leden van de Raad van State, ten minste acht leden van het auditoraat, ten minste één lid van het coördinatiebureau, de hoofdgriffier en ten minste twee griffiers dienen het bewijs te leveren van de kennis van de andere taal dan die waarin hun diploma is gesteld.] (*W 17 oktober 1990, art. 10*) Bij het opleggen van de kennis van de andere taal dan die waarin het diploma is gesteld moet een billijk evenwicht worden in acht genomen tussen de titularissen van beide taalgroepen.

Het bewijs van de kennis van die taal wordt geleverd overeenkomstig artikel 55 van de wetten op het toekennen van de academische graden en het programma van de universitaire examens, gecoördineerd op 31 december 1949.

Ambtsdragers en leden van het administratief personeel van de Raad van State, [alook de beheerder] (*W 4 augustus 1996, art. 25*) kunnen dat bewijs ook leveren door te slagen voor een bijzonder examen. Dat examen wordt afgelegd voor een commissie die door een lid van de Raad van State wordt voorgezeten en voor het overige samengesteld is zoals bepaald in genoemd artikel 55. De Koning regelt de organisatie van het examen en bepaalt de examenstof met inachtneming van de eigen behoeften van de werkzaamheden van de Raad van State .

§ 3. [Een lid van de Raad van State en een lid van de griffie, moeten bovendien het bewijs leveren van een voldoende kennis van de Duitse taal. Een koninklijk besluit bepaalt de wijze waarop het bewijs van de voldoende kennis van de Duitse taal moet geleverd worden.

Twee leden van het auditoraat moeten bovendien het bewijs leveren van een grondige kennis van de Duitse taal. Dat bewijs wordt geleverd overeenkomstig artikel 43quinquies van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken of door te slagen voor een bijzonder examen dat overeenkomstig het laatste lid van de voorgaande paragraaf is georganiseerd.] (*W 31 december 1983, art. 63*)

Art. 74 De eerste voorzitter en de auditeur-generaal leggen, in persoon of schriftelijk, in handen van de Koning de eed af die voorgeschreven is bij het decreet van 20 juli 1831.

[Leggen die eed af in handen van de eerste voorzitter :

de voorzitter, de kamervoorzitters, de staatsraden, de eerste referendarissen-afdelingshoofden, de eerste referendarissen, de referendarissen en de adjunct-referendarissen, de hoofdgriffier en de griffiers.] (*W 25 mei 1999, art. 18*)

[Leggen die eed af in handen van de auditeur-generaal :

de adjunct-auditeur-generaal, de eerste auditeurs-afdelingshoofden, de eerste auditeurs, de auditeurs en de adjunct-auditeurs.] (*W 25 mei 1999, art. 18*)

Zij zijn tot de eedaflegging gehouden binnen de maand ingaande de dag waarop hun benoeming hun is bekendgemaakt, anders kan in hun vervanging worden voorzien.

Art. 75. [De auditeur-generaal en de adjunct-auditeur-generaal verdelen, elk wat hem betreft en in zijn taalrol, de zaken onder de leden van het auditoraat en leiden de werkzaamheden. De eerste auditeurs-afdelingshoofden nemen deel aan die leiding.] (*W 25 mei 1999, art. 19*)

[De adjunct-auditeur oefent zijn ambt uit onder leiding van een eerste auditeur-afdelingshoofd of een door de laatstgenoemde aangewezen eerste auditeur.] (*W 4 augustus 1996, art. 27*)

Art. 76. [§ 1. De leden van het auditoraat nemen in de afdeling administratie deel aan het onderzoek. Zij kunnen worden belast met de onderzoeksverrichtingen waartoe de afdeling administratie bij wege van arrest heeft besloten.

De auditeur-generaal, de adjunct-auditeur-generaal, de eerste auditeurs-afdelingshoofden, de eerste auditeurs, de auditeurs en de daartoe door de auditeur-generaal gemachtigde adjunct-auditeurs die meer dan één jaar dienst tellen, brengen in deze afdeling advies uit in de openbare terechtzitting bij het einde van de debatten.

[Vierentwintig leden van het auditoraat worden bij voorrang aangesteld bij de afdeling wetgeving. Zij nemen deel aan de werkzaamheden ervan overeenkomstig de richtlijnen van de auditeur-generaal. Zij hebben eveneens tot taak te zorgen voor de nadere uitwerking en de verspreiding van de beginselen van de wetgevingstechniek.] (*W 2 april 2003, art. 3*)

§ 2. De leden van het auditoraat worden ermee belast de documentatie betreffende de rechtspraak [en de adviezen] (*W 2 april 2003, art. 3*) van de Raad van State in de vorm van geautomatiseerde bestanden bij te houden, te bewaren en ter beschikking te stellen.] (*W 4 augustus 1996, art. 28*)

[§ 3. Een lid van het auditoraat wordt, op voorstel van de auditeur-generaal, door de Koning belast met de coördinatie van de documentatieverwerking van de Raad van State, voor een hernieuwbare periode van drie jaar. Voor de duur van deze periode kan een ambtsdrager van het auditoraat geroepen worden om het ambt van het aangewezen lid uit te oefenen.

Jaarlijks wordt een verslag opgesteld om gevoegd te worden bij het in artikel 119 bedoelde verslag.] (*Ingevoegd bij W 25 mei 1999, art. 20*)

Art. 77. De leden van het coördinatiebureau hebben onder meer tot taak :

1° de stand van de wetgeving bij te houden;

2° de documentatie van het bureau ter beschikking te stellen van de twee afdelingen van de Raad van State;

3° de documentatie van het bureau betreffende de stand van de wetgeving ter beschikking te stellen van het publiek, in de vorm en onder de voorwaarden vastgesteld bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit;

4° de coördinatie, de codificatie en de vereenvoudiging van de wetgeving voor te bereiden;

5° [...] (*W 2 april 2003*)

6° [...] (*W 2 april 2003*)

Het coördinatiebureau staat onder het gezag en de leiding van de eerste voorzitter.

[...] (*W 2 april 2003*)

[...] (*W 2 april 2003*)

Art. 78. Een koninklijk besluit bepaalt de ambtskledij die de ambtsdragers van de Raad van State op terechtzittingen en bij officiële plechtigheden dragen.

De Koning regelt voorrang en eerbewijzen.

Hoofdstuk II. - Inrichting van de afdeling wetgeving.

Art. 79. [De afdeling wetgeving is samengesteld uit twaalf leden van de Raad van State, door de eerste voorzitter aangewezen...] (*W 4 augustus 1996, art. 30*), en uit ten hoogste tien assessoren. Buiten de eerste voorzitter of de voorzitter die het bewijs levert van de kennis van het Nederlands en het Frans, bestaat zij uit drie kamervoorzitters en acht staatsraden, derwijze gekozen dat vier van hen het bewijs leveren van de kennis van het Nederlands, vier van de kennis van het Frans en drie van de kennis van het Nederlands en het Frans .

[...] (*Opgeheven bij W 6 mei 1982, art. 6*)

[...] (*Opgeheven bij W 4 augustus 1996, art. 30*)

De leden van de Raad van State die deel uitmaken van de afdeling administratie kunnen door de eerste voorzitter worden opgeroepen om in de afdeling wetgeving te zetelen, hetzij om een verhinderd lid te vervangen, hetzij om zo nodig aanvullende kamers te vormen.

Art. 80. [De assessoren van de afdeling wetgeving worden door de Koning benoemd voor een hernieuwbare periode van vijf jaar, uit een lijst met drie namen, voorgedragen door de Raad van State, nadat hij de ontvankelijkheid van de kandidaturen heeft onderzocht en de respectieve aanspraken en verdiensten van de kandidaten heeft vergeleken.

Artikel 70, § 1, tweede tot twaalfde lid, is van toepassing op de voordracht van de assessoren.

De voordrachten geschieden met inachtneming van de regels die zijn vastgesteld in de artikelen 348, eerste lid, 349, vierde lid, tweede zinsnede, en vijfde lid, eerste zin, van het Gerechtelijk Wetboek.

De artikelen 70, § 2, eerste lid, 73, § 1, derde lid, en 74, tweede en derde lid, zijn van toepassing op de assessoren.] (*W 8 september 1997, art. 4*)

Art. 81. [[De afdeling wetgeving is ingedeeld in vier kamers. Iedere kamer houdt zitting met drie leden van de Raad van State en twee assessoren. De voorzitter van de kamer die om advies is verzocht kan echter, volgens de noden van de zaak, beslissen dat slechts één assessor zal worden opgeroepen om zitting te houden of dat de kamer zonder assessor zitting zal houden.] (*W 25 mei 1999, art. 22*)

Eén van de kamers wordt voorgezeten door de eerste voorzitter of de voorzitter van de Raad van State, de andere door de drie kamervoorzitters die aangewezen zijn om deel uit te maken van de afdeling wetgeving. Bij hun ontstentenis wordt het voorzitterschap waargenomen door het oudstbenoemde aanwezige lid van de Raad van State.

Twee van de kamers bestaan elk uit twee leden die bewijzen het Nederlands machtig te zijn. De twee andere kamers bestaan elk uit twee leden die bewijzen het Frans machtig te zijn. Tot elke kamer behoort bovendien een lid dat bewijst het Nederlands en het Frans machtig te zijn. De assessoren moeten bewijzen de taal van de kamers waarin zij zitting moeten nemen, machtig te zijn.] (*W 6 mei 1982, art. 7*)

[...] (*Opgeheven bij W 25 mei 1999, art. 22*)

Art. 82. De afdeling kan over speciale vraagpunten bijzonder bevoegde personen ter raadpleging oproepen.

[Zij kan, gedurende gans de procedure, vragen stellen of horen hetzij de gemachtigde ambtenaar of de vertegenwoordiger van de minister, of indien het gaat om een voorstel van wet, decreet of ordonnantie, de gemachtigde van de voorzitter van de betrokken vergadering die, in de vraag om advies, aangeduid werd door de minister of de voorzitter van de vergadering.](*W 2 april 2003, art. 5*)

Art. 83. De eerste voorzitter ontvangt de vragen waarvan sprake in de artikelen 2 tot 6 en regelt de verdeling ervan tussen [de vier kamers] (*W 6 mei 1982, art. 8*). Elk dezer beraadslaagt in de taal die haar eigen is. Behoudens wanneer zij betrekking hebben op ontwerpen die overeenkomstig de wet slechts in het Nederlands of in het Frans zijn gesteld, worden de adviezen in de andere taal vertaald en wordt de overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse versie nagezien [...] (*W 4 augustus 1996, art. 34*) door het lid van de kamer dat het bewijs levert van de kennis van de twee talen .

[Voor de in het Duits gestelde adviesaanvragen evenwel worden de adviezen in het Duits vertaald onder het toezicht van een lid van het auditoraat dat het bewijs heeft geleverd van een grondige kennis van de Duitse taal.] (*W 31 december 1983, art. 64*)

[De adviezen worden vertaald binnen een termijn van ten hoogste vijftien dagen, die ingaat de dag dat het advies in één taal wordt medegedeeld.] (*W 2 april 2003, art. 6*)

Art. 84.[§ 1. Het onderzoek van de zaken vindt plaats in de volgorde van de inschrijving op de rol, uitgezonderd:

1/ wanneer de overheid die de afdeling wetgeving adieert, vraagt dat het advies wordt medegedeeld binnen een termijn van dertig dagen, verlengd tot vijfenveertig dagen in het geval waarin het advies gegeven wordt door de algemene vergadering met toepassing van artikel 85 of door de verenigde kamers met toepassing van artikel 85 bis;

2/ wanneer, in spoedeisende gevallen die in de aanvraag met bijzondere redenen worden omkleed, de overheid die de afdeling wetgeving adieert, vraagt dat het advies wordt medegedeeld binnen een termijn van vijf werkdagen, verlengd tot acht werkdagen in het geval waarin het advies gegeven wordt ofwel met toepassing van artikel 2, § 4, ofwel door de algemene vergadering met toepassing van artikel 85 of door de verenigde kamers met toepassing van artikel 85 bis.

Wanneer met toepassing van het eerste lid, 2/, om spoedbehandeling van een adviesaanvraag over een ontwerp van reglementair besluit wordt verzocht, wordt de motivering van het spoedeisend karakter, die in de aanvraag wordt opgegeven, in de aanhef van het besluit overgenomen.

§ 2. De werkdag is de dag die noch een zaterdag, noch een zondag, noch een feestdag is. De termijnen gaan in op de eerste werkdag na die van de inschrijving op de rol. De vervaldag is in de termijn begrepen. Is die dag geen werkdag, dan verstrijkt de termijn op de eerstvolgende werkdag.

De hoofdgriffier deelt zonder verwijl aan de indiener van de adviesaanvraag de begin- en de einddatum van de termijn mee.

Het advies wordt per post, per bode, per fax of per elektronische post medegedeeld; de mededeling per fax of per elektronische post wordt schriftelijk bevestigd. Indien het advies krachtens artikel 83 moet worden vertaald, wordt het geacht reeds te zijn medegedeeld op het ogenblik dat de tekst ervan wordt medegedeeld in de taal waarin het is gesteld.

§ 3. Onverminderd artikel 2, § 1, tweede lid, mag het advies van de afdeling wetgeving, in het geval bedoeld in paragraaf 1, eerste lid, 1/, zich beperken tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, de rechtsgrond en de te vervullen voorgeschreven vormvereisten; het beperkt zich tot dat onderzoek in het geval bedoeld in paragraaf 1, eerste lid, 2/.

Wanneer het advies wordt gevraagd binnen een termijn van paragraaf 1, eerste lid, 1/ of 2/, wordt het gegeven zelfs indien de voorgeschreven vormvereisten niet zijn vervuld.

§ 4. Wanneer de adviesaanvraag betrekking heeft op een voorontwerp of een voorstel van wet, van decreet of van ordonnantie, of op een amendement op een dergelijk ontwerp of voorstel, dient de afdeling wetgeving binnen de termijnen gesteld in paragraaf 1, eerste lid, 1/ en 2/, of binnen een bijkomende termijn, door de adviesaanvrager verleend vóór het verstrijken van die termijnen, mededeling te doen van een advies, dat ten minste betrekking heeft op de drie punten genoemd in paragraaf 3, eerste lid.

Wanneer de adviesaanvraag betrekking heeft op een ontwerp van reglementair besluit en de afdeling wetgeving geen advies heeft medegedeeld binnen de termijnen gesteld in paragraaf 1, eerste lid, 1/ en 2/, of binnen een bijkomende termijn, door de adviesaanvrager verleend vóór het verstrijken van die termijnen, wordt de adviesaanvraag aan de Raad van State onttrokken en wordt ze afgevoerd van de rol. In de aanhef van het besluit wordt melding gemaakt van het ontbreken van de mededeling van het advies binnen de termijn.] (*W 2 april 2003, art. 7*)

[Art. 84bis .Van zodra er een aanvraag tot advies ontvangen wordt die niet voorzien is van een termijn krachtens artikel 84, [§ 1, eerste lid, 1/ en 2/] (*W 2 april 2003, art. 8*), onderzoekt de kamer die om advies is verzocht of de voorafgaande formaliteiten die vereist zijn door het voorontwerp of het voorstel dat haar voorgelegd wordt, vervuld zijn.

Binnen de vijftien dagen die volgen op de ontvangst van de in het eerste lid bedoelde aanvraag, brengt zij, in voorkomend geval, de overheid schriftelijk op de hoogte van de voorafgaande formaliteiten die niet vervuld zouden zijn.

Ingeval de kamer die om advies is verzocht in de door het tweede lid voorgeschreven vormen en termijnen vaststelt dat het dossier niet onderzocht kan worden, kan deze kamer beslissen, in afwijking van artikel 84, [§ 1, eerste lid, inleidende zin] (*W 2 april 2003, art. 8*), om over te gaan tot het onderzoek van de zaak die onmiddellijk volgt in de volgorde van inschrijving op de rol.

De zaak waarvan het onderzoek wordt uitgesteld krachtens het vorige lid, wordt van de rol geschrapt en ingeschreven op een wachtrol. Het onderzoek ervan wordt hernomen van zodra de kamervoorzitter vastgesteld heeft dat de formaliteiten volledig vervuld zijn.] (*W 25 mei 1999, art. 23*)

[Art.84ter. De auditeur die bij het onderzoek van een adviesaanvraag als bedoeld in artikel 84, § 1, eerste lid, 1/, van oordeel is dat een voorgeschreven vormvereiste niet is vervuld, brengt de gemachtigde ambtenaar of de gemachtigde van de minister daarvan onmiddellijk op de hoogte.] (*W 2 april 2003, art. 9*)

Art. 85. De afdeling wetgeving zetelt in algemene vergadering, telkens als de voorzitter van een der Wetgevende Kamers of de minister door wie zij wordt geraadpleegd, haar hierom verzoekt.

Aan de algemene vergadering nemen met stemrecht deel, de leden van de Raad van State die [...] (*W 6 mei 1982, art. 9*) aangewezen zijn om deel uit te maken van de afdeling wetgeving alsook de assessoren.

De algemene vergadering wordt voorgezeten door de eerste voorzitter of, bij zijn ontstentenis, door de voorzitter van de Raad van State. Zij zijn er stemgerechtigd, zelfs indien zij niet tot de afdeling wetgeving behoren.

Bij ontstentenis van beiden wordt het voorzitterschap waargenomen door de oudstbenoemde onder de aanwezige kamervoorzitters of eventueel staatsraden.

Art. 85bis. [Wanneer de adviesaanvraag een probleem doet rijzen in verband met de onderscheiden bevoegdheid van de Staat, de gemeenschappen of de gewesten, verwijst de eerste voorzitter ze naar de verenigde kamers van de afdeling. [Om deze samen te stellen, wijst de eerste voorzitter, elk jaar, twee kamers met verschillende taal aan waarvan de zes leden, met vier assessoren, de verenigde kamers van de afdeling vormen.] (*W 6 mei 1982, art. 10*)

[...] (*W 2 april 2003, art. 10*)] (*W 13 juni 1979, enig artikel*)

Hoofdstuk III. - Inrichting van de afdeling administratie

Art. 86. [De afdeling administratie is ingedeeld in elf kamers, vijf Nederlandstalige kamers, vijf Franstalige kamers en één tweetalige kamer, elk samengesteld uit drie leden.] (*W 18 april 2000, art. 5*)

De eerste voorzitter kan aanvullende kamers samenstellen, indien het aantal ingediende zaken dit vereist.

Art. 87. De Nederlandse kamers, samengesteld uit leden die bewijzen het Nederlands machtig te zijn, nemen kennis van alle zaken die in het Nederlands moeten worden behandeld.

[Twee Nederlandstalige kamers nemen bij voorrang kennis van de vorderingen ingediend tegen administratieve beslissingen die genomen zijn met toepassing van de wetten betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Twee Franstalige kamers nemen bij voorrang kennis van de vorderingen ingediend tegen administratieve beslissingen die genomen zijn met toepassing van de wetten betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.] (*lid 2, ingevoegd bij W 4 augustus 1996, art. 37 en lid 3, ingevoegd bij W 8 september 1997, art. 5, vervangen bij W 18 april 2000, art. 6*)

De Franse kamers, samengesteld uit leden die bewijzen het Frans machtig te zijn, nemen kennis van alle zaken die in het Frans moeten worden behandeld.

De tweetalige kamer, samengesteld uit leden die bewijzen het Nederlands en het Frans machtig te zijn, neemt kennis van de zaken die de artikelen 52 en 61 haar speciaal opdragen.

Art. 88. De kamer waarvan het lid van de Raad van State dat bewijst het Duits machtig te zijn deel uitmaakt, neemt kennis van zaken waarin het Duits moet worden gebruikt en van de zaken waarin het Duits en het Nederlands of het Frans moeten worden gebruikt. Is die taal niet die van de kamer waartoe het lid van de Raad van State dat bewijst het Duits machtig te zijn, behoort, dan wordt de zaak verwezen naar de tweetalige kamer; in dat geval echter zetelt het lid van de Raad van State dat bewijst het Duits machtig te zijn in de plaats van het jongstbenoemde lid van de Raad van State dat van de tweetalige kamer deel uitmaakt.

Art. 89. De afdeling administratie bestaat uit de eerste voorzitter of voorzitter, de kamervoorzitters en staatsraden, die niet zijn aangewezen om deel uit te maken van de afdeling wetgeving [...]. (*W 6 mei 1982, art. 11*)

De leden van de Raad van State die aangewezen zijn om van de afdeling wetgeving deel uit te maken, kunnen worden opgeroepen om in de afdeling administratie te zetelen telkens als daartoe aanleiding bestaat, hetzij om de tweetalige kamer te vormen, hetzij om een verhinderd lid van een Nederlandse of van een Franse kamer te vervangen, hetzij om aanvullende kamers te vormen.

Art. 90. [§ 1. De kamers van de afdeling administratie houden zitting met drie leden [voor adviezen, beroepen tot nietigverklaring, cassatieberoepen en voor met toepassing van artikel 36, § 1, ingestelde vorderingen tot het opleggen van een dwangsom.] (*W 25 mei 1999, art. 24*)

Zij houden evenwel zitting met één lid :

- 1/ [inzake beroepen tot nietigverklaring of cassatieberoepen ingesteld tegen administratieve beslissingen] (*W 25 mei 1999, art. 24*) genomen met toepassing van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;
- 2/ [inzake beroepen tot nietigverklaring en cassatieberoepen] (*W 25 mei 1999, art. 24*) waarbij toepassing wordt gegeven aan artikel 17, §§ 4bis en 4ter, aan artikel 21, tweede en zesde lid, of wanneer in het verslag van de auditeur wordt voorgesteld het beroep doelloos, kennelijk onontvankelijk, kennelijk gegrond of kennelijk ongegrond te verklaren, de afstand van het geding toe te wijzen of de zaak van de rol af te voeren.

§ 2. Buiten de gevallen bedoeld in artikel 17, § 1, derde lid, en § 2, derde lid, en in artikel 18, derde lid, houden de kamers van de afdeling administratie zitting met één lid voor vorderingen tot schorsing en tot het opleggen van voorlopige maatregelen.

§ 3. De kamervoorzitter kan, als verzoeker daarom vraagt in zijn verzoekschrift of ambtshalve, op advies van de auditeur-generaal of van het door de laatstgenoemde aangewezen lid van het auditoraat, bevelen dat een zaak wordt verwezen naar een kamer met drie leden.] (*W 4 augustus 1996, art. 38*)

Hoofdstuk IV. - De algemene vergadering van de afdeling administratie

Art. 91. Telkens wanneer een kamer erkent dat er aanleiding bestaat tot herziening of vernietiging wegens machtsafwending, wordt de zaak van rechtswege naar de algemene vergadering van de afdeling verwezen.

Art. 92. [Wanneer de eerste voorzitter, na het advies te hebben ingewonnen van de staatsraad belast met het ter terechtzitting te geven verslag, oordeelt dat, om de eenheid van de rechtspraak te verzekeren, een zaak door de algemene vergadering van de afdeling administratie behandeld dient te worden, beveelt hij de verwijzing naar deze vergadering.

Wanneer de auditeur-generaal, na het advies te hebben ingewonnen van de auditeur belast met het verslag, om dezelfde reden oordeelt dat een zaak door de algemene vergadering van de afdeling administratie behandeld dient te worden, beveelt de eerste voorzitter de verwijzing naar deze vergadering.] (*W 4 augustus 1996, art. 39*)

Art. 93. [Op vraag van de verzoeker, die ten laatste moet gebeuren bij het indienen van zijn memorie van wederantwoord, doet de algemene vergadering van de afdeling administratie, bij wijze van prejudiciële beslissing, uitspraak bij wege van arrest op de vragen omtrent de schending van de [artikelen 10, 11 en 24 van de Grondwet] (*W 4 augustus 1996, art. 40*) door een akte of een verordening van een administratieve overheid .

Wanneer een dergelijke vraag door de verzoeker wordt opgeworpen voor een kamer van de afdeling administratie waarbij een bij artikel 14 bedoeld beroep is ingesteld, moet deze de algemene vergadering verzoeken op deze vraag uitspraak te doen.

Zij is daartoe echter niet gehouden :

- 1) wanneer het beroep onontvankelijk is;
- 2) wanneer de nietigverklaring van de aangevochten akte kan worden uitgesproken op grond van de schending van een andere norm dan die welke in het eerste lid vermeld zijn.

De prejudiciële vragen worden bij de algemene vergadering aanhangig gemaakt door de indiening bij de hoofdgriffier van een door de voorzitter en de griffier van de kamer ondertekende uitgifte van het arrest van verwijzing. Er wordt van het arrest van verwijzing kennis gegeven aan de partijen.

De kamer die de prejudiciële vraag heeft gesteld moet voor de oplossing van het geschil, naar aanleiding waarvan ze werd gesteld, zich voegen naar het arrest van de algemene vergadering.] (*W 16 juni 1989, art. 22*)

Art. 94. [De algemene vergadering bestaat uit de leden van de Raad van State vermeld in artikel 89, eerste lid. Ze houdt zitting in even getal en met ten minste acht leden, de voorzitter daaronder begrepen.

Zij bestaat uit een gelijk aantal leden van de Raad van State die door hun diploma bewezen hebben dat zij het examen van doctor of licentiaat in de rechten enerzijds in het Nederlands en anderzijds in het Frans hebben afgelegd. In voorkomend geval wordt artikel 89, tweede lid, toegepast.] (*W 16 juni 1989, art. 23*)

Art. 95. [De algemene vergadering wordt voorgezeten door de eerste voorzitter of, bij ontstentenis, door de voorzitter van de Raad van State. Bij ontstentenis van beiden wordt het voorzitterschap waargenomen door de oudstbenoemde onder de aanwezige kamervoorzitters of, in voorkomend geval, door de oudstbenoemde onder de aanwezige staatsraden.] (*W 16 juni 1989, art. 24*)

Art. 96. [De leden van de algemene vergadering hebben beslissende stem zelfs indien ze geen deel uitmaken van de afdeling administratie.] (*W 16 juni 1989, art. 24*)

Art. 97. [Bij staking van stemmen besluit het arrest dat er geen schending is van de normen bedoeld bij artikel 93, eerste lid.

Bij staking van stemmen, wat de toepassing van de artikelen 91 en 92 betreft, is het verzoek verworpen.] (*W 16 juni 1989, art. 24*)

[Bij staking van stemmen besluit het arrest dat de in artikel 16, 7/, bedoelde aanvraag verworpen wordt.] (*W 17 februari 2005, art. 8*)

Art. 98. [Het arrest moet worden gewezen binnen 6 maanden na de uitspraak van het arrest tot verwijzing.

Die termijn kan worden verlengd zonder dat de totale duur van de verlengingen het dubbele van die termijn mag overschrijden.] (*W 16 juni 1989, art. 24*)

Hoofdstuk V. - De algemene vergadering van de Raad van State

Art. 99. De algemene vergadering van de Raad van State is samengesteld uit de eerste voorzitter, de voorzitter, de kamervoorzitters en de staatsraden.

Zij wordt voorgezeten door de eerste voorzitter of, bij zijn ontstentenis, door de voorzitter van de Raad van State; bij ontstentenis van beiden wordt het voorzitterschap waargenomen door de oudstbenoemde onder de aanwezige kamervoorzitters of eventueel staatsraden.

De auditeur-generaal wordt opgeroepen voor alle algemene vergaderingen. Hij wordt gehoord telkens als hij het vraagt.

Art. 100. De assessoren van de afdeling wetgeving [...] (*Geschrapt bij W 28 juni 1983, art. 107*) wonen de algemene vergaderingen bij, telkens wanneer onderwerpen met betrekking tot de afdeling waartoe zij behoren op de agenda voorkomen .

Wat deze onderwerpen betreft, hebben zij beraadslagende stem.

Art. 101. [Het reglement van orde wordt vastgesteld door de algemene vergadering van de Raad van State, na advies van de auditeur-generaal en de adjunct-auditeur-generaal. Het wordt goedgekeurd door de Koning.] (*W 4 augustus 1996, art. 41*)

De assessoren van de afdeling wetgeving [...] (*W 28 juni 1983, art. 107*) hebben beraadslagende stem bij de voorbereiding van vorenbedoelde reglementsbepalingen die de afdeling betreffen waartoe zij behoren .

Hoofdstuk VI. - Administratief personeel

Art. 102. De leden van het administratief personeel worden benoemd en ontslagen door de algemene vergadering van de Raad van State, die deze bevoegdheid geheel of gedeeltelijk aan de eerste voorzitter kan opdragen.

[...] (*Opgeheven bij W 19 december 1974, art. 22*)

[Art. 102bis. De Koning benoemt, bij een in Ministerraad overlegd besluit en na advies van de algemene vergadering van de Raad van State en van de auditeur-generaal, een beheerder die belast is met het administratieve beheer van de Raad van State en zijn infrastructuur, voor een hernieuwbare periode van drie jaar.

Niemand kan benoemd worden tot beheerder indien hij :

1/ niet de leeftijd van 37 jaar heeft bereikt;

- 2/ geen houder is van een diploma dat toegang verleent tot de betrekkingen van niveau 1 in de Rijksbesturen;
- 3/ niet het bewijs levert van ten minste 5 jaar ervaring in het domein van de te begeven functie.

De beheerder oefent zijn bevoegdheden uit onder het gezag en de leiding van de eerste voorzitter en de auditeur-generaal. Hij doet hun jaarlijks zijn opmerkingen geworden met betrekking tot de administratieve aspecten van de uitvoering van het in artikel 120 bedoelde vierjarenplan. Onverminderd de bepalingen van deze wet zijn de bepalingen tot regeling van het administratief en geldelijk statuut van het personeel van de ministeries van toepassing op de beheerder. De wedde van de beheerder wordt vastgesteld in schaal 15/1. De beheerder moet het bewijs leveren van de kennis van de andere taal, Nederlands of Frans, dan die van zijn diploma..] (*W 4 augustus 1996, art. 42*)

Hoofdstuk VII. - Bezoldigingen en pensioenen

Art. 103. De wedden, verhogingen en vergoedingen, toe te kennen aan de leden van de Raad van State, van het auditoraat, van het coördinatiebureau en van de griffie, alsmede de vergoedingen, uit te keren aan de assessoren van de afdeling wetgeving, worden bij de wet vastgesteld.

De magistraten die tot assessoren van de afdeling wetgeving benoemd zijn, trekken de vergoedingen zoals de overige assessoren.

[...] (*Opgeheven bij W 28 juni 1983, art. 107*)

Art. 104. [De leden van de Raad van State, van het auditoraat en van het coördinatiebureau, alsmede de hoofdgriffier worden in ruste gesteld wanneer zij wegens zware en blijvende gebrekkigheid niet meer in staat zijn hun ambt naar behoren te vervullen of wanneer zij de leeftijd van 70 jaar hebben bereikt.] (*W 17 oktober 1990, art. 13*)

Art. 105. De artikelen 391, 392, 393, 395, 396 en 397 van het Gerechtelijk Wetboek zijn van toepassing op de leden van de Raad van State, van het auditoraat en van het coördinatiebureau alsmede op de hoofdgriffier [...]. (*W 17 oktober 1990, art. 14*)

Art. 106. § 1. De griffiers en de leden van het administratief personeel worden in ruste gesteld wanneer zij wegens zware en blijvende gebrekkigheid niet meer in staat zijn hun ambt naar behoren te vervullen of wanneer zij 65 jaar oud zijn. De algemene wet op de burgerlijke pensioenen is op hen toepasselijk.

§ 2. De griffiers en de leden van het administratief personeel die bij het bereiken van de leeftijd van volle 65 jaar niet de wettelijke voorwaarden inzake dienst vervullen om een rustpensioen te verkrijgen, worden in disponibiteit geplaatst volgens de regelen die voor het rijkspersoneel gelden.

Zij die geen tien jaar dienst tellen, worden echter in dienst gehouden, tot zij de wettelijke minimumdiensttijd hebben.

§ 3. De griffiers en de leden van het administratief personeel kunnen, op voorstel van de Raad van State bij uitzondering in dienst worden gehouden boven de in § 1 gestelde grens, ingeval de Raad van State bij hun verdere medewerking bijzonder belang heeft en zij, als zij in ruste werden gesteld, zouden moeten vervangen worden.

De Koning beslist over het in dienst houden van griffiers, op advies van de in Raad vergaderde Ministers. Hij machtigt in dezelfde vorm tot het in dienst houden van leden van het administratief personeel.

De indiensthouding geldt slechts voor één jaar; zij kan worden vernieuwd.

Hoofdstuk VIII. - Onverenigbaarheden en tucht

Art. 107. De ambten van lid van de Raad van State, van het auditoraat, van het coördinatiebureau en van de griffie zijn onverenigbaar met de rechterlijke ambten, met de uitoefening van een bij verkiezing verleend openbaar mandaat, met enige bezoldigde openbare functie of openbaar ambt van politieke of

administratieve aard, met het ambt van notaris of van gerechtsdeurwaarder, met het beroep van advocaat, met de militaire stand en met de geestelijke stand.

Van het eerste lid kan worden afgeweken :

- 1/ wanneer het gaat om de uitoefening van het ambt van hoogleraar of leraar, docent, lector of assistent in een inrichting voor hoger onderwijs, voorzover dat ambt gedurende niet meer dan vijf uur per week en gedurende niet meer dan twee halve dagen per week wordt uitgeoefend;
- 2/ wanneer het gaat om de uitoefening van het ambt van lid van een examencommissie;
- 3/ wanneer het gaat om de deelneming aan een commissie, een raad of comité van advies, voor zover het aantal bezoldigde opdrachten of ambten beperkt blijft tot twee en het geheel van de bezoldiging niet hoger is dan het tiende deel van de jaarlijkse brutowedde van het hoofdamt in de Raad van State.

Deze afwijkingen worden door de Koning of door de Minister van Binnenlandse Zaken toegestaan, naargelang het gaat om een afwijking bepaald in het 1/ dan wel in het 2/ en het 3/. [Zij worden toegestaan na advies van de eerste voorzitter voor de leden van de Raad van State, van het coördinatiebureau of van de griffie, en na advies van de auditeur-generaal voor de leden van het auditoraat.] (*W 4 augustus 1996, art. 43*)

Art. 108. De leden van de Raad van State, van het auditoraat, van het coördinatiebureau en van de griffie, mogen niet voor enige andere openbare dienst worden opgevorderd, behoudens de gevallen die de wet bepaalt.

Art. 109. Het is hun verboden :

- 1/ mondeling of schriftelijk de verdediging van de belanghebbenden te voeren of hun consult te geven;
- 2/ in een scheidsgerecht op te treden tegen bezoldiging;
- 3/ hetzij persoonlijk, hetzij door een tussenpersoon, enige handel te drijven, als zaakwaarnemer op te treden, deel te nemen aan de leiding of het beheer van of aan het toezicht op handelsvennootschappen of nijverheids- of handelsverrichtingen.

Het eerste lid, 1/, is van toepassing op de assessoren van de afdeling wetgeving [...] (*W 28 juni 1983, art. 107*), wat betreft de beroepen [tot nietigverklaring en cassatieberoepen] (*W 25 mei 1999, art. 25*) bij de Raad van State .

In afwijking van het eerste lid, 3/, kan de Koning, in bijzondere gevallen, de deelneming in het toezicht op industriële vennootschappen of inrichtingen toestaan.

Art. 110. Artikel 107, eerste lid, en artikel 109, eerste en derde lid, zijn van toepassing op de leden van het administratief personeel van de Raad van State.

Afwijkingen kunnen hun ook door de Raad van State worden toegestaan in de gevallen waarin de op de rijksambtenaren toepasselijke bepalingen aan dezen of hun echtgenoot de uitoefening van bepaalde aanvullende bezigheden toestaan.

Art. 111. De ambtsdragers bij de Raad van State kunnen met hun instemming en op het advies als bedoeld in artikel 107, derde lid, door de Koning tijdelijk belast worden met het vervullen van een opdracht of het uitoefenen van een ambt bij een nationale instelling. Indien de taken die hun aldus worden opgedragen hun niet meer toelaten hun ambt in de Raad van State te vervullen, worden zij gedetacheerd.

De detachering mag voor niet langer dan één jaar worden toegestaan. [Onder de in het eerste lid bepaalde voorwaarden kan de detachering evenwel telkens voor ten hoogste één jaar worden verlengd, zonder dat de totale duur van de detachering zes jaar mag overtreffen] (*W 17 oktober 1990, art. 15*) . Indien betrokkene bij het verstrijken van de detacheringstermijn zijn ambt in de Raad van State niet opnieuw heeft opgenomen, wordt hij geacht ontslag te hebben genomen.

De gedetacheerde ambtsdragers behouden hun plaats op de ranglijst. De in de stand van detachering doorgebrachte tijd wordt als een periode van werkelijke dienst beschouwd.

Zij blijven de aan hun ambt in de Raad van State verbonden wedde genieten. Geen enkele aanvullende bezoldiging, noch vergoeding mag hun worden verleend, buiten diegene welke de werkelijke lasten verbonden aan de toevertrouwde opdrachten of ambten dekken en diegene welke door de Koning in ieder bijzonder geval worden bepaald.

[Een adjunct-auditeur of een adjunct-referendaris kan niet worden gedetacheerd.] (*Ingevoegd bij W 17 oktober 1990, art. 15 en vervangen bij W 24 maart 1994, art. 6*)

[Art. 111bis. Niet meer dan vier leden van het auditoraat mogen worden gedetacheerd. Niet meer dan drie van de gedetacheerde leden mogen tot dezelfde taalrol behoren.] (*W 17 oktober 1990, art. 16*)

Art. 112. De ambtsdragers bij de Raad van State kunnen, op het advies als bedoeld in artikel 107, derde lid, door de Koning worden gemachtigd om een opdracht te vervullen of een ambt uit te oefenen, bij supranationale, internationale of vreemde instellingen.

Ingeval de hun aldus toegewezen taak hen in de onmogelijkheid stelt hun ambt bij de Raad van State uit te oefenen worden zij buiten kader gesteld.

De totale duur van de buitenkaderstelling mag niet langer zijn dan de periode van werkelijke dienst bij de Raad van State.

De betrokkenen die buiten kader gesteld zijn, ontvangen niet langer de wedde die aan hun ambt bij de Raad van State verbonden is en komen niet meer in aanmerking voor bevorderingen. Zij behouden hun recht om wederopgenomen te worden in hun vroeger ambt bij de Raad van State, ongeacht het aantal plaatsen bepaald in artikel 69.

Indien de betrokkenen bij het verstrijken van de duur van de buitenkaderstelling hun ambt in de Raad van State niet opnieuw hebben opgenomen, worden zij geacht ontslag te hebben genomen.

De personen bedoeld in het tweede lid mogen de duur van hun opdracht doen gelden voor de berekening van hun pensioen, voor zover deze niet reeds voor die berekening in aanmerking is genomen. Het aldus berekend pensioen wordt verminderd met het netto bedrag van het pensioen dat aan de betrokkene uit hoofde van zijn opdracht wordt toegekend door de buitenlandse regering, het buitenlandse bestuur of de supranationale of internationale instelling waarbij hij ze heeft vervuld. Die vermindering wordt slechts toegepast op de pensioenverhoging voortvloeiend uit de tenlasteneming door de Schatkist van de duur van die opdracht.

Art. 113. De leden van de Raad van State die buiten kader zijn gesteld, alsmede de leden van het auditoraat, het coördinatiebureau en de griffie die gedetacheerd zijn of buiten kader zijn gesteld, kunnen niettegenstaande het in artikel 69 bepaalde aantal plaatsen worden vervangen, maar dan tot ten hoogste twee leden van de Raad van State, vier leden van het auditoraat, één lid van het coördinatiebureau en één lid van de griffie.

Voor de toepassing van artikel 73, § 1, [...] (*W 6 mei 1982, art. 12*) worden benoemingen om in een vervanging te voorzien als benoemingen in nieuwe plaatsen beschouwd .

Zij aan wie een ambt wordt begeven om in een vervanging te voorzien, worden vast benoemd. Van rechtswege bezetten zij de in artikel 69 bedoelde plaatsen naargelang deze vrijkomen en voor zover zij het bewijs leveren van de talenkennis die voor het bekleden van de vrijgekomen plaats vereist is.

Art. 114. De bloed- en aanverwanten, tot en met de graad van oom en neef, mogen, tenzij de Koning dit verbod heeft opgeheven, niet tegelijkertijd van de Raad van State deel uitmaken; zij mogen niet tegelijkertijd zetelen, behalve op de algemene vergaderingen.

Art. 115. Ieder lid van de Raad van State die te kort gekomen is aan de waardigheid van zijn ambt of aan de plichten van zijn staat, kan, volgens het geval, van zijn functie vervallen verklaard of daarin geschorst worden, bij een arrest dat door het Hof van Cassatie, in algemene vergadering, op vordering van de procureur-generaal bij dit Hof, wordt uitgesproken.

Art. 116. De [beroepen tot nietigverklaring, cassatieberoepen, verzoekschriften of aanvragen] (*W 25 mei 1999, art. 26*) bedoeld bij de artikelen 11, 14 en 16 worden niet in aanmerking genomen indien de betwisting dagtekent van vóór de datum van de bekendmaking van de wet van 23 december 1946 houdende instelling van een Raad van State.

Art. 117. Bij in Ministerraad overlegde koninklijke besluiten worden al de nodige aanvullende organieke maatregelen genomen welke ter uitvoering van deze gecoördineerde wetten nodig zijn.

Art. 118. De kredieten welke voor de werking van de Raad van State nodig zijn, worden uitgetrokken op de begroting van het Ministerie van Binnenlandse Zaken.

[Art. 119. Jaarlijks wordt door de Raad van State een activiteitenverslag opgemaakt en bekendgemaakt.] (*Ingevoegd bij W 24 maart 1994, art. 7*) Dit verslag bevat onder meer een overzicht van de stand van de zaken die hangende zijn bij de afdeling administratie en bij de afdeling wetgeving.] (*Ingevoegd bij W 4 augustus 1996, art. 44*)

Art. 120. De algemene vergadering van de Raad van State formuleert in een vierjarenplan de maatregelen die, zonder dat zij afbreuk doen aan het vervullen van zijn rechtsprekende taak, kunnen bijdragen tot het wegwerken van de achterstand in de rechtsbedeling bij de Raad van State.

Zij onderzoekt elk jaar in de loop van de maand september de stand van de zaken die hangende zijn bij de afdeling administratie van de Raad van State en brengt hierover uiterlijk op 15 oktober verslag uit aan de Ministerraad en aan de voorzitters van de [wetgevende vergaderingen]. (*W 8 september 1997, art. 6*)

De auditeur-generaal en de adjunct-auditeur-generaal nemen deel aan de werkzaamheden van de algemene vergadering.] (*Ingevoegd bij W 4 augustus 1996, art. 45*)